

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 10.1.2017
COM(2016) 824 final

2016/0403 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om indførelse af et europæisk e-tjenesteydelseskort og dertil knyttede administrative
faciliteter**

(EØS-relevant tekst)

{ SWD(2016) 439 final }

{ SWD(2016) 442 final }

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Tjenesteydelser tegner sig for omkring 70 % af EU's BNP og beskæftigelse, og fremme af konkurrenceevnen for EU's markeder for tjenesteydelser er derfor af afgørende betydning for jobskabelse og vækst i EU. Ved servicedirektivet, som blev vedtaget i 2006, er der fastsat almindelige bestemmelser med henblik på at gøre det lettere for tjenesteydere at etablere sig og at tilbyde tjenesteydelser på tværs af grænserne i det indre marked. Direktivet gav anledning til en række reformer i mange medlemsstater, og resultatet var en stigning i EU's BNP på skønsmæssigt 0,9 % over ti år.

Der findes imidlertid stadig et stort uudnyttet potentiale for vækst og jobskabelse. EU's markeder for tjenesteydelser ville vinde ved en hurtigere vækst i produktiviteten og en mere effektiv fordeling af ressourcer. Samhandelen med og investeringerne i grænseoverskridende tjenesteydelser ligger fortsat på et lavt niveau. At tackle de resterende hindringer for mere grænseoverskridende virksomhed vil bidrage til at styrke konkurrencen og dermed sikre flere valgmuligheder og bedre priser for forbrugerne samt øget innovation. Ved at adressere disse hindringer inden for de rammer, der allerede er fastsat med servicedirektivet, vil der potentielt kunne opnås en stigning i EU's BNP på yderligere 1,7 %¹. Mere velfungerende markeder for tjenesteydelser vil desuden have en positiv indvirkning på industriens konkurrenceevne, idet EU's fremstillingsindustri er en vigtig køber og slutbruger af tjenesteydelser. Faktisk tegner tjenesteydelser sig for 40 % af værdien af et forarbejdet slutprodukt i EU. Velfungerende markeder for tjenesteydelser er derfor en forudsætning for en konkurrencedygtig fremstillingsindustri.

Af disse grunde understregede Det Europæiske Råd, at "[g]ennemførelsen af et dybere og mere retfærdigt indre marked vil have afgørende betydning for at skabe nye job, fremme produktiviteten og sikre et attraktivt klima for investeringer og innovation"². Et mere velfungerende indre marked er en af Europa-Kommissionens ti prioriteter. I sin strategi for det indre marked, som blev vedtaget i oktober 2015, bebudede Kommissionen en række tiltag med det formål at gøre det indre marked uden grænser for tjenesteydelser til virkelighed³. Målsætningen er klar: at reducere hindringer med henblik på at gøre det lettere for tjenesteydere at skabe nye forretningsmuligheder, samtidig med at forbrugerne sikres tjenesteydelser af høj kvalitet. Dette forslag følger op på strategien for det indre marked.

Med servicedirektivet er der fastlagt en afbalanceret retlig ramme for opfyldelse af disse mål. Direktivet sikrer, at nationale regler er ikke-diskriminerende, berettigede og står i rimeligt forhold til målsætningerne vedrørende almene hensyn. Det foreskriver endvidere, at medlemsstaterne skal reducere hindringer af administrativ karakter, som i praksis afskrækker tjenesteydere fra at operere på tværs af grænserne. Servicedirektivet og de vigtige principper, der er fastlagt ved det, vil ikke blive berørt af dette forslag.

Disse principper, som blev indført ved servicedirektivet, har muliggjort positive fremskridt i retning af mere velfungerende EU-markeder for tjenesteydelser. Samtidig findes der i flere nøgleservicesektorer stadig hindringer for øget integration af det indre marked. Dette gælder

¹ Europa-Kommissionen: "Update of the study on the economic impact of the Services Directive" (2015).

² Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 28. juni 2016.

³ Meddelelse fra Kommissionen om "Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne" af 28. oktober 2015.

navnlig for flere erhvervstjenester og for bygge- og anlægssektoren, hvor det ofte ikke er let for tjenesteydere at skabe forretningsmuligheder i andre medlemsstater. De konfronteres med administrative hindringer, når de udvider til udlandet. Dette er blevet bekræftet i omfattende kontakter med tjenesteydere⁴.

Tjenesteydere mødes af komplekse administrative formaliteter, når de indlader sig på grænseoverskridende virksomhed. Det drejer sig blandt andet om manglende klarhed over, hvordan tjenesteyderen skal overholde gældende regler, og det afskrækker virksomheder, navnlig SMV'er, fra at forsøge at udnytte forretningsmuligheder i andre medlemsstater. Tjenesteydere finder det vanskeligt at indhente oplysninger om gældende lovkrav og procedurer, der skal følges for at få adgang til en anden medlemsstats marked. Derudover tages der i de nationale regelsæt ofte kun højde for rent nationale situationer, uden at det præciseres, hvordan reglerne finder anvendelse på tjenesteydere fra andre EU-medlemsstater. Som følge heraf vil det for tjenesteydere, der forsøger at etablere sig permanent i en anden medlemsstat eller at levere grænseoverskridende tjenesteydelser på midlertidig basis, ofte være svært at gennemskue, hvilke regler der gælder og hvordan. Det er ofte kompliceret og dyrt for tjenesteyderne at opfylde forskellige medlemsstaters administrative formaliteter.

Det europæiske e-tjenesteydelseskort har derfor til formål at mindske den administrative kompleksitet for tjenesteydere, der ønsker at udvide deres aktiviteter til andre medlemsstater. Det vil samtidig sikre, at medlemsstaterne kan regulere, i det omfang det er berettiget. Kortet ville blive tilbudt til tjenesteydere på frivillig basis som en alternativ metode til at godtgøre, at gældende nationale regler er overholdt. Det giver tjenesteydere mulighed for at anvende en fuldt elektronisk procedure på EU-plan til opfyldelse af formaliteter, når de udvider til udlandet, hvilket giver dem øget retssikkerhed og reducerer den administrative kompleksitet væsentligt. Med e-kortet vil de kunne undgå administrative hindringer såsom usikkerhed om, hvilke krav der gælder, udfyldelse af diverse blanketter på fremmedsprog, oversættelse, bekræftelse eller autentificering af dokumenter og ikke-elektroniske procedurer. Besparelserne ved de formaliteter, der er omfattet af e-kortproceduren, ville være betydelige i forhold til den nuværende situation og kunne potentielt nå op på 50 % eller endnu mere⁵.

For en tjenesteyder, der har til hensigt midlertidigt at levere en grænseoverskridende tjenesteydelse, ville e-kortet blive udstedt af hjemlandet. Værtslandene ville kunne gøre indsigelse mod udstedelse af e-kortet, i tilfælde hvor servicedirektivet allerede giver dem mulighed herfor på grundlag af et af de tvingende almene hensyn, der er nævnt i artikel 16. Efter at have fået udstedt e-kortet ville tjenesteyderen kunne levere grænseoverskridende tjenesteydelser i værtslandet på et midlertidigt grundlag. Værtslandenes beføjelser til at afvise en ansøgning om et europæisk e-tjenesteydelseskort forbliver uændrede, i tråd med servicedirektivets artikel 16.

Agter tjenesteyderen at levere tjenesteydelser gennem en filial, et agentur eller et kontor i en anden medlemsstat, udstedes e-kortet af værtslandet. I dette tilfælde ville tjenesteyderen stadig ansøge om e-kortet hos sit hjemlands myndigheder, som ville kontrollere, at tjenesteyderen er etableret i dette land i overensstemmelse med gældende regler her. I anden omgang ville hjemlandets myndigheder imidlertid indlede en procedure med det pågældende værtslands myndigheder for at give sidstnævnte mulighed for at efterprøve, om den ansøgende tjenesteyder opfylder værtslandets lovkrav, i overensstemmelse med

⁴ Blandt andet ni workshopper tilrettelagt af Kommissionen med tjenesteydere i grænseoverskridende regioner.

⁵ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, "Impact Assessment accompanying the Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council introducing a European services e-card and related administrative facilities", 2017.

servicedirektivet. Som følge heraf ville der ikke ske nogen forskelsbehandling mellem indenlandske og udenlandske tjenesteydere. Efter at have fået udstedt e-kortet ville kortindehaveren kunne levere tjenesteydelser gennem et sekundært forretningssted (i form af en filial, et agentur eller et kontor) i det pågældende værtsland.

Idéen med det europæiske e-tjenesteydelseskort svarer til tanken med det europæiske erhvervspas (EPC), som medlemsstaternes myndigheder allerede er fortrolige med. EPC blev gjort tilgængeligt i januar 2016, og det har vundet betydelig udbredelse blandt de erhvervsudøvere, der er omfattet, og vist, at denne type forenklingsredskaber giver brugerne praktiske fordele. Både det europæiske e-tjenesteydelseskort og EPC er frivillige elektroniske procedurer, der finder anvendelse på EU-plan. Tjenesteyderne bestemmer selv, om de vil gøre brug af det europæiske e-tjenesteydelseskort. Myndigheden i ansøgerens hjemland fungerer som fælles kontaktpunkt. Begge ordninger bygger desuden på foruddefinerede, bindende arbejdsgange for samarbejde mellem hjem- og værtslande, implementeret via det eksisterende informationssystem for det indre marked (IMI), som blev oprettet ved IMI-forordningen⁶.

Samtidig har de to systemer forskellige formål. EPC letter udvekslingen af tjenesteydelser på tværs af grænserne via anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer for fysiske personer som arbejdstagere eller selvstændige tjenesteydere i overensstemmelse med direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Det europæiske e-tjenesteydelseskort adresserer en langt bredere vifte af krav. Kortet ville være tilgængeligt for fysiske personer, der er selvstændigt erhvervsdrivende, men også for virksomheder, der ønsker at levere tjenesteydelser i en anden medlemsstat. I modsætning til hvad der gælder for EPC, ville det europæiske e-tjenesteydelseskort også give adgang til tekniske faciliteter, der letter de administrative formaliteter i forbindelse med udstationering af personale i de medlemsstater, der har meddelt Kommissionen, at de ønsker at gøre brug af IMI til dette formål. Denne mulighed for at gøre brug af IMI vil på ingen måde ændre ved substansen i de gældende regler som fastsat ved direktiv 2014/67/EU. Inkluderet er også regler, der skal gøre det lettere at opnå forsikringsdækning for tjenesteydelser, der leveres på tværs af grænserne.

E-kortet ville omfatte krav, der falder ind under servicedirektivet, og ville således ikke omfatte områder som skat, arbejdsret og socialsikring. Medlemsstaternes myndigheder vil imidlertid ikke kunne kræve, at e-kortindehaveren skal fremlægge oplysninger, der allerede er indeholdt i e-kortet, til brug i procedurer eller til formaliteter, som en tjenesteyder underkastes i forbindelse med tildeling af en offentlig kontrakt, en projektkonkurrence eller en koncession, stiftelse af datterselskaber eller registrering af filialer i henhold til selskabsretten og registrering i obligatoriske socialforsikringsordninger.

Det europæiske e-tjenesteydelseskort ville — i første omgang — finde anvendelse på erhvervstjenester og tjenesteydelser i bygge- og anlægssektoren, i det omfang de tilknyttede aktiviteter allerede falder ind under servicedirektivet. Begge sektorer er af afgørende betydning for EU's økonomi⁷. Tjenesteydere, der leverer tjenesteydelser i bygge- og anlægssektoren eller erhvervstjenester, mødes ofte af stor administrativ kompleksitet, når de udvider til udlandet. Desuden har væksten i produktiviteten i det seneste årti været meget lav i begge disse sektorer, og samhandelen og investeringerne på tværs af grænserne er begrænset.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF ("IMI-forordningen") (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 1).

⁷ De to sektorer tegner sig tilsammen for ca. 20 % af EU's BNP og beskæftigelse (Eurostat).

Øget grænseoverskridende konkurrence ville bidrage til at bevare og forbedre konkurrenceevnen i begge disse sektorer.

Dette forslag omfatter også "revisionsklausuler" med henblik på fremtidig vurdering af effekten af det europæiske e-tjenesteydelseskort, blandt andet med hensyn til overholdelsen af de formaliteter, der kræves opfyldt i forbindelse med udstationering af arbejdstagere, under hensyntagen til erfaringerne i de medlemsstater, der måtte have valgt at benytte sig af muligheden i henhold til artikel 6, stk. 3, i dette forslag til forordning for at tillade, at de relevante formaliteter gennemføres via en elektronisk platform, som er forbundet med IMI.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Denne forordning forelægges sammen med et direktiv. Ved forordningen indføres det europæiske e-tjenesteydelseskort, uden at der ændres ved de tilgrundliggende EU-regler. Der etableres værktøjer, som stilles til rådighed for tjenesteydere i hele EU. Forordningen gør det desuden lettere at tackle problemstillinger vedrørende forsikringsdækning af tjenesteydere, der er aktive på tværs af grænserne. Ved direktivet fastlægges de retlige og operationelle rammer for det europæiske e-tjenesteydelseskort, med regulering af blandt andet betingelserne for at kunne få udstedt kortet, hjem- og værtslandes respektive beføjelser, det europæiske e-tjenesteydelseskorts gyldighed og betingelserne for inddragelse eller suspension af kortet.

Med den foreliggende forordning bevares de eksisterende EU-bestemmelser om sociale aspekter, beskæftigelsesvilkår (særlig udstationering af arbejdstagere, arbejdstageres rettigheder og den sociale søjle), sundhed og sikkerhed samt miljøbeskyttelse. De eksisterende garantier på disse områder hverken ændres eller anfægtes med forordningen. E-kortet ville give yderligere oplysninger om virksomheden. Medlemsstatens beføjelser til at udføre kontrol på stedet ville slet ikke blive berørt. Reglerne om udstationering af arbejdstagere i henhold til direktiv 96/71/EF og 2014/67/EU vil fortsat finde anvendelse i forbindelse med anvendelsen af det europæiske e-tjenesteydelseskort, men der skal tilvejebringes yderligere faciliteter, som gør det muligt at overholde disse regler. I tilfælde, hvor medlemsstaterne har etableret procedurer, der gør det muligt at udfylde en erklæring vedrørende udstationering af arbejdstagere i henhold til artikel 9 i direktiv 2014/67/EU elektronisk, skal det europæiske e-tjenesteydelseskort dirigere kortindehaveren hen til de relevante nationale procedurer. Tjenesteydere, der er indehavere af et europæisk e-tjenesteydelseskort, kan også indgive denne erklæring via en elektronisk platform, som er forbundet med IMI, hvis et værtsland har meddelt Kommissionen, at denne mulighed skal gælde for udstationering af arbejdstagere på dets område.

Forslaget om et europæisk e-tjenesteydelseskort supplerer en række andre politikinitiativer i relation til tjenesteydelser, som blev bebudet i strategien for det indre marked med henblik på at forhindre, at der skabes hindringer for levering af grænseoverskridende tjenesteydelser på nationalt plan. I denne sammenhæng supplerer forslaget Kommissionens forslag [XX] til direktiv om reform af proceduren for medlemsstaternes anmeldelse af tilladelsesordninger og krav vedrørende tjenesteydelser.

Forslaget vil i øvrigt blive suppleret af initiativet vedrørende en fælles digital portal ("Single Digital Gateway"), som blev bebudet i strategien for det indre marked for 2017. Med portalen, som der blev gennemført en offentlig høring om i efteråret 2016, vil de nuværende informationshuller for virksomheder og borgere blive adresseret, ved at den relevante onlineinformation i EU-regi og på nationalt plan integreres, fuldstændiggøres og forbedres. Portalen vil også linke til hjælpetjenester. Den vil desuden have til formål at anspore til yderligere digitalisering af de nationale procedurer, der er relevante for borgere og

virksomheder, når de udøver deres rettigheder i det indre marked. Anvendelsesområdet for den fælles digitale portal vil efter planen række ud over de sektorer, der er omfattet af det foreliggende initiativ.

Til sammenligning burde det europæiske e-tjenesteydelseskort udgøre et fuldt harmoniseret, standardiseret instrument til levering af grænseoverskridende tjenesteydelser, der reducerer efterlevelseseffektiviteten for bestemte markeder for tjenesteydelser, som i vid udstrækning er domineret af SMV'er. Det tjener målet om administrativ forenkling, med inddragelse af den medlemsstat, hvor tjenesteyderen kommer fra, men uden at det pågældende (hjem)land har nogen indflydelse på, hvilke krav tjenesteyderen skal opfylde i andre medlemsstater. Med det europæiske e-tjenesteydelseskort er det op til sidstnævnte at oplyse om og sikre efterlevelse af reglerne inden for rammerne af en foruddefineret og fuldt standardiseret arbejdsgang. Den fælles digitale portal vil være koblet sammen med denne procedure og gøre det let at finde den for brugerne.

Implementeringen af det europæiske e-tjenesteydelseskort vil være i fuld overensstemmelse med udviklingen af projektet med den fælles digitale portal og med de principper, der er skitseret i handlingsplanen for e-forvaltning (navnlig: digital betjening, interoperabilitet, grænseoverskridende, "kun én gang" og inklusion som standard)⁸.

Endelig komplementerer dette forslag Kommissionens håndhævelsespolitik, som den gennemfører sideløbende, med det formål at tackle uberettigede eller uforholdsmæssige nationale restriktioner for etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser.

Anvendelsen af denne forordning vil blive understøttet af informationssystemet for det indre marked (IMI), som blev etableret ved IMI-forordningen⁹. IMI har kunnet benyttes af omkring 5 000 myndigheder siden 2011; systemet er løbende genstand for brugerundersøgelser og har vist sit potentiale med det europæiske erhvervspas, som har været tilgængeligt siden januar 2016.

• **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget om et europæisk e-tjenesteydelseskort i henhold til denne forordning og det foreslåede direktiv er fuldt ud i overensstemmelse med en række andre EU-politikker, navnlig dem, der har de samme målsætninger om administrativ forenkling og reduktion af kravene til tjenesteydere.

Forenklingen af formaliteterne vedrørende dokumenter ville nøje følge de løsninger, der vil blive indført i henhold til forordning (EU) 2016/1191 om fremme af den frie bevægelighed for borgere gennem en forenkling af kravene vedrørende fremlæggelse af visse offentlige dokumenter i Den Europæiske Union¹⁰.

For så vidt angår anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer blev et tilsvarende værktøj til fremme af administrativ forenkling — det ovennævnte europæiske erhvervspas — indført i 2013, og passet har siden januar 2016 været tilgængeligt for en række udvalgte erhverv

⁸ EU's handlingsplan for e-forvaltning 2016-2020 — Fremskyndelse af forvaltningernes digitale omstilling (COM(2016) 179).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF ("IMI-forordningen") (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 1).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1191 af 6. juli 2016 om fremme af den frie bevægelighed for borgere gennem en forenkling af kravene vedrørende fremlæggelse af visse offentlige dokumenter i Den Europæiske Union og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 200 af 26.7.2016, s. 1).

(sygeplejersker, apotekere, fysioterapeuter, bjergførere og ejendomsmæglere). For at undgå enhver risiko for overlapninger sikrer det foreliggende forslag, at erhvervsudøvere, der kan ansøge om et europæisk erhvervspas, ikke kan få udstedt et europæisk e-tjenesteydelseskort.

I forbindelse med proceduren for det europæiske e-tjenesteydelseskort vil de koordinerende og de kompetente myndigheder skulle gøre brug af alle tilgængelige sammenkoblinger af nationale registre, herunder sammenkobling af selskabsregistre (BRIS) i henhold til direktiv 2009/101/EF og af insolvensregistre i henhold til forordning (EU) 2015/848, inden de eventuelt benytter sig af andre muligheder for at indhente eller kontrollere tidligere indhentede oplysninger i forbindelse med denne procedure.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Denne lovgivningsmæssige foranstaltning henhører under området med delt kompetence i henhold til EUF-traktatens artikel 4, stk. 2, litra a). Den har til formål at fremme etablering og levering af tjenesteydelser, derved at der vedtages foranstaltninger til indbyrdes tilnærmelse af de lovbestemmelser, der vedrører det indre markedes funktion. Denne forordning er baseret på EUF-traktatens artikel 114, som er det generelle retsgrundlag for vedtagelse af sådanne foranstaltninger.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Det overordnede mål med dette forslag til retsakt er at sikre et velfungerende indre marked i EU for tjenesteydelser, som ikke er begrænset til én medlemsstats geografiske område, men dækker hele EU. På grund af den tværnationale karakter af EU's indre marked og behovet for en så sammenhængende fremgangsmåde som muligt med hensyn til adressering af grænseoverskridende situationer er anvendelse af et allerede eksisterende IT-redskab, som dækker hele EU — IMI — et effektivt svar, som kun kan sikres med foranstaltninger på EU-plan.

• Proportionalitetsprincippet

De foranstaltninger, der indføres ved denne forordning, står i rimeligt forhold til forordningens mål om yderligere integration af markederne for tjenesteydelser på EU-plan, derved at de skaber mulighed for øget markedsdynamik og konkurrence på tværs af grænserne. De står ligeledes i rimeligt forhold til målene om øget gennemsigtighed, lavere omkostninger og forenkling af de procedurer, som medlemsstaterne underkaster tjenesteydere i grænseoverskridende situationer, navnlig for så vidt angår procedurerne for udstationering af personale og vedrørende erhvervsansvarsforsikring. Forordningen bygger desuden på IMI — et eksisterende IT-redskab på EU-plan, som finansieres over EU's budget og allerede anvendes af de nationale myndigheder. EU-proceduren vil kun indebære begrænsede justeringer af IMI, hvilket betyder, at omkostningerne på EU-plan og nationalt plan også vil være begrænsede. Denne vurdering af, at omkostningerne vil være begrænsede, er baseret på erfaringerne med eksisterende, tilsvarende procedurer såsom det europæiske erhvervspas.

Foranstaltningerne er ikke mere vidtrækkende, end hvad der er nødvendigt for at løse de afdækkede problemer og nå de fastsatte mål. Om end proceduren på EU-plan nødvendiggør en aktiv indsats fra medlemsstaternes myndigheder, kan medlemsstaternes finansielle indsats forventes at ville være begrænset, fordi der gøres brug af informationssystemet for det indre marked — en allerede eksisterende platform, som er etableret med EU-midler. Desuden vil mulighederne i anvendelsen af det europæiske e-tjenesteydelseskort i form af yderligere

konkurrence på markederne for tjenesteydelser — med flere markedsaktører og højere omsætning — have en positiv effekt på medlemsstaternes økonomier.

Det vil være op til tjenesteyderne, om de vil gøre brug af det europæiske e-tjenesteydelseskort.

- **Valg af retsakt**

Denne forordning er baseret på EUF-traktatens artikel 114. Den indeholder bestemmelser, der skal lette etablering af sekundære forretningssteder og den frie udveksling af tjenesteydelser samt midlertidige grænseoverskridende situationer. På grundlag af denne traktatbestemmelse indføres der ved forordningen tillige praktiske værktøjer vedrørende erhvervsansvarsforsikring, som tjenesteyderne ønsker for deres aktiviteter i udlandet.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Kommissionen har i forbindelse med udarbejdelsen af dette forslag gennemført en dybdegående evaluering af servicedirektivet. Det fremgår af denne evaluering, at gennemførelsen af servicedirektivet hidtil kun har været delvist effektiv. Det har med servicedirektivet været muligt at skabe yderligere vækst via medlemsstaternes reformer. Ikke desto mindre står tjenesteyderne i flere nøgleservicesektorer (blandt andet erhvervstjenester og bygge og anlæg) stadig over for en lang række hindringer. Dertil kommer, at fordelene ved systemet for administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne ikke udnyttes fuldt ud. En dybdegående analyse af brugen og anvendeligheden af kontaktpunkterne ("kvikskrankerne") konkluderede, at størstedelen af kvikskrankerne endnu ikke har givet den forventede grad af administrativ forenkling i forbindelse med midlertidig levering af grænseoverskridende tjenesteydelser eller etablering af en virksomhed.

En evaluering foretaget af Kommissionen viste, at der er store indbyrdes forskelle på medlemsstaternes tilgang til forsikringsforpligtelser og muligheder for at tegne forsikring for levering af tjenesteydelser, hvilket gør det vanskeligt og dyrt for tjenesteydere at opnå forsikringsdækning for levering af grænseoverskridende tjenesteydelser, især inden for erhvervstjenester og bygge og anlæg.

Alle disse resterende hindringer er til skade for udviklingen af mere samhandel med og flere investeringer i grænseoverskridende tjenesteydelser.

- **Høringer af interesserede parter**

Kommissionen har gennemført en række analyser og høringer for at indsamle oplysninger om de resterende hindringer for et fuldt funktionsdygtigt indre marked for tjenesteydelser, med større fokus på de konkrete virkninger af bestemmelserne for aktørerne på markedet. Der er foretaget en økonomisk vurdering af virkningerne af nationale reformer på markederne for tjenesteydelser og adgangen til forsikringsdækning for tjenesteydere. Derudover er der som led i forummet for det indre marked i 2014, 2015 og 2016 blevet afholdt workshoper med de interesserede parter. Her så man nærmere på de udfordringer, som små og mellemstore virksomheder står over for i forhold til at udvikle sig på grænseoverskridende regionale markeder, eller på specifikke udfordringer i servicesektorerne (navnlig erhvervstjenester og bygge- og anlægssektoren), som hæmmes af lav samhandel og begrænsede investeringer på tværs af grænserne på EU-plan. Det fremgår af de indsamlede bidrag og input, at tjenesteyderne i flere økonomisk betydningsfulde sektorer trods visse fremskridt i de seneste

år stadig mødes af en række hindringer, når de forsøger at udvide på tværs af medlemsstaternes grænser.

De interesserede parter har givet udtryk for forskellige synspunkter vedrørende mulige metoder til at forbedre de rammer, som markederne for tjenesteydelser er underlagt i EU og på nationalt plan. De interesserede parter har næsten enstemmigt givet udtryk for modstand mod en genåbning af servicedirektivet. Denne forordning ændrer ikke ved de materielle regler om levering af grænseoverskridende tjenesteydelser som fastlagt ved tjenesteydelsesdirektivet, ej heller regler vedrørende udstationering af arbejdstagere, sikkerhed og sundhed eller miljøbeskyttelse.

Der blev gennemført en offentlig onlinehøring fra den 3. maj til den 26. juli 2016. Med høringen indhentede man yderligere synspunkter fra interesserede parter samt førstehåndserfaringer med de resterende hindringer for levering af grænseoverskridende tjenesteydelser i EU i især disse servicesektorer.

Kommissionen har desuden ved flere lejligheder — og især i forbindelse med to offentlige høringer i 2013 og 2015 — fået forelagt de interesserede parters holdninger til tjenesteyderes problemer med at opnå forsikringsdækning, når de leverer tjenesteydelser i en anden medlemsstat på midlertidig basis.

Alle disse initiativer har bekræftet, at der stadig findes uberettigede eller uforholdsmæssige krav på nationalt plan, hvilket går ud over tjenesteydere og tjenestemodtagere i det indre marked. De har endvidere givet specifikke indikationer af, hvilke politiktiltag de interesserede parter forventer. De fleste af dem var enige i, at det er nødvendigt at adressere de resterende hindringer for levering af grænseoverskridende tjenesteydelser og at lette adgangen til forsikringsdækning i disse situationer, samtidig med at gældende EU-ret på social-, beskæftigelses-, sundheds- og sikkerheds- og miljøområdet opretholdes, og samtidig med at der føres en ambitiøs håndhævelsespolitik. I denne forbindelse vedtog Kommissionen i november 2016 en samlet håndhævelsespakke med det formål at adressere en række uforholdsmæssige restriktioner, som er indført på tjenesteydelsesområdet i ni medlemsstater.

Dette initiativ, som har til formål at fremme udviklingen af markeder for grænseoverskridende tjenesteydelser, fik også opbakning fra Rådet (konkurrenceevne) i konklusionerne fra mødet den 29. februar 2016 om strategien for det indre marked¹¹ og fra Det Europæiske Råd i dets konklusioner af 28. juni 2016¹². Også Europa-Parlamentet har bakket op om initiativet med sin beslutning om strategien for det indre marked, som blev vedtaget den 26. maj 2016¹³.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Såvel resultaterne af den gensidige evalueringsproces med medlemsstaterne i 2010-2011 som kontrollen af resultater gennemført i 2011-2012 og peer review-processen, der fandt sted i 2012-2013, er taget i betragtning ved udarbejdelsen af dette forslag til forordning. Derudover har diverse offentlige høringer, herunder den, der blev gennemført i sommeren 2016, sikret et solidt ekspertisegrundlag.

For så vidt angår forsikringsaspekterne er der ligeledes taget hensyn til resultaterne af den offentlige høring om tjenesteyderes problemer med at opnå forsikringsdækning i forbindelse med levering af grænseoverskridende tjenesteydelser, som blev iværksat i 2013, og høringen om en eventuel grønbog om finansielle tjenesteydelser i detailledet, som blev indledt i december 2015. Sidstnævnte høring handlede også om konkrete aspekter af adgangen til

¹¹ [Rådets konklusioner om strategien for det indre marked for varer og tjenesteydelser af 29. februar 2016.](#)

¹² [Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 28. juni 2016.](#)

¹³ [Europa-Parlamentets beslutning af 26. maj 2016 om strategien for det indre marked.](#)

erhvervsansvarsforsikring i grænseoverskridende sammenhæng. Der er desuden løbende blevet ført drøftelser med repræsentanter for forsikringssektoren.

Kommissionen har afholdt flere workshoper med de interesserede parter, især arbejdsmarkedets parter, og har her indhentet ekspertviden om de vanskeligheder, vidtgående administrative krav i de forskellige medlemsstater giver anledning til. Der er desuden indsamlet data via eksterne undersøgelser og rapporter. Kommissionen har endvidere baseret sig på regelmæssig udveksling af oplysninger på teknisk plan i sin ekspertgruppe for gennemførelse af servicedirektivet.

- **Konsekvensanalyse**

Der blev gennemført en konsekvensanalyse i forbindelse med forberedelsen af dette initiativ. Der tages i den genfremlagte rapport hensyn til henstillingerne fra Udvalget for Forskriftskontrol i dennes oprindelige, negative udtalelse af 14. oktober 2016¹⁴ samt til de supplerende aspekter, udvalget påpegede i sin endelige, positive udtalelse af 8. november 2016¹⁵. Først og fremmest er problemformuleringen og genstanden for konsekvensanalysen blevet præciseret, de forskellige politikmodeller er blevet omfordelt i grupper af let genkendelige løsningspakker, og der er foretaget en mere nøjagtig beregning af de administrative omkostningsbesparelser.

Der tages i konsekvensanalysen stilling til diverse politikmodeller, som inddeles i "pakker" af løsningsmodeller. Følgende pakker af politikmodeller er blevet undersøgt:

- Den første af "løsningspakkerne" ville gøre det muligt for tjenesteyderen at få udstedt et certifikat, der attesterer, at vedkommende er lovligt etableret i hjemlandet og også har forsikringsdækning for sine aktiviteter i hjemlandet.
- Den anden løsningspakke ville gøre det muligt for tjenesteyderen at benytte sig af en procedure på EU-plan, der letter adgangen til en anden medlemsstats marked, herunder en avanceret elektronisk mekanisme forbundet med IMI, som gør det nemmere at opfylde formaliteterne for udstationeret personale, og som værtslandet kan vælge at gøre brug af. Den ville desuden adressere en række praktiske hindringer vedrørende forsikringsdækning i grænseoverskridende situationer.
- Den tredje løsningspakke ville, ud over det, løsningspakke 2 ville indebære, mindske de lovgivningsmæssige forskelle for en række nøgleerhvervstjenester (arkitekt- og ingeniørvirksomhed, bogføring og revision) gennem harmonisering af et begrænset antal krav, som tjenesteydere er underkastet i forhold til disse tre tjenestekategorier (dvs. restriktioner vedrørende retlig form, krav om, hvor stor en procentdel af ejerskabet der skal være forbeholdt erhvervsudøvere, og begrænsninger for tværfaglige aktiviteter).
- Med den fjerde løsningspakke ville der, ud over det, løsningspakke 3 ville indebære, blive indført specifikke løsninger med det formål at adressere ovennævnte lovgivningsmæssige forskelle med hensyn til etablering af sekundære forretningssteder (filialer og agenturer), idet udenlandske tjenesteydere ville være

¹⁴ De vigtigste henstillinger i udvalgets oprindelige udtalelse om konsekvensanalysen gik på at styrke problemformuleringen, revurdere udformningen af og sammenhængen mellem de forskellige løsningsmodeller samt inkludere flere oplysninger om de potentielle omkostninger for medlemsstaterne og de interesserede parter synspunkter.

¹⁵ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

undtaget fra visse krav, samtidig med at værtslandet ville kunne indføre alternative sikkerhedsmekanismer.

Med den første pakke ville man opnå en vis grad af forenkling — dog mindre end med de andre pakker. Både pakke 3 og pakke 4 ville have endnu større virkninger end pakke 2, fordi de (ud over administrativ forenkling) også adresserer lovgivningsmæssige hindringer, men Kommissionen har besluttet sig for pakke 2 på grundlag af følgende betragtninger: Afskaffelse af de mest restriktive af de krav, som pakke 3 og 4 omfatter, via målrettede håndhævelsesforanstaltninger, suppleret med specifikke anbefalinger til, hvordan man håndterer hele lovrammen for det erhverv, der leverer tjenesteydelsen, forekommer mere rimeligt i forhold til målet end et forslag til retsakt om indførelse af minimumsharmonisering for et begrænset antal krav i et begrænset antal servicesektorer. Pakke 4 forkastes også, fordi den af nogle ville blive opfattet, som om der indføres en løsning baseret på oprindelseslandsprincippet, hvor udenlandske tjenesteydere udelukkende er underlagt lovgivningen i deres hjemland, med deraf følgende positiv særbehandling af indenlandske tjenesteydere.

Den pakke, der er valgt, forventes at ville resultere i større retssikkerhed og omkostningsbesparelser for tjenesteydere, der indlader sig på grænseoverskridende virksomhed. Den kan forventes at ville skabe øget markedsdynamik og konkurrence og derigennem sikre forbrugerne flere valgmuligheder og større merværdi.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Den foreslåede forordning vedrørende indførelse af et europæisk e-tjenesteydelseskort vil bidrage til målrettet regulering vedrørende markedsadgang for tjenesteydere samt forenkling, derved at de procedurer, der anvendes til at give tjenesteydere adgang til en anden medlemsstats marked, forbedres. Dette ændrer ikke ved værtslandets beføjelser i henhold til servicedirektivet.

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette forslag fremmer rettigheder, der er knæsat i EU's charter om grundlæggende rettigheder. Mere specifikt sikres beskyttelsen af personoplysninger i overensstemmelse med chartrets artikel 8. Dertil kommer, at hovedmålsætningen med dette initiativ er at gøre det lettere at udøve retten til at etablere sig og til at levere tjenesteydelser i alle medlemsstaterne, som foreskrevet i chartrets artikel 15, stk. 2, samt at sikre, at der ikke sker forskelsbehandling — heller ikke indirekte — på grundlag af nationalitet (yderligere gennemførelse af chartrets artikel 21, stk. 2). Desuden udformes EU-proceduren med det formål at sikre, at den er uvildig, retfærdig og rimeligt hurtig, også for så vidt angår Kommissionens deltagelse, i overensstemmelse med chartrets artikel 41. Endelig skal der tages behørigt hensyn til forbuddet mod misbrug af rettigheder, med andre ord retten til fri udveksling af tjenesteydelser, som fastsat i chartrets artikel 54.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette forslag forventes at ville få virkninger for EU's budget, for så vidt som informationssystemet for det indre marked ("IMI") vil udgøre det fremtidige europæiske e-tjenesteydelseskorts operationelle kerne. IMI vil skulle tilpasses for at kunne understøtte proceduren for det europæiske e-tjenesteydelseskort og lagerkapacitetskravene og vil skulle udbygges med en række supplerende funktioner, nemlig en offentlig grænseflade for tjenesteydere, sammenkobling med andre relevante systemer og en back office-funktion for de nationale myndigheder. Dette skyldes, at IMI til det europæiske e-tjenesteydelseskortsformål vil blive tilbudt som et redskab til effektiv udveksling af

oplysninger og gensidig bistand de kompetente myndigheder imellem inden for en bestemt medlemsstat, uden at det berører andre løsninger indført af medlemsstaterne. Virkningerne for EU's budget vil være beskedne, eftersom anvendelsen af IMI som basis for det europæiske e-tjenesteydelseskort vil give betydelige stordrifts- og diversificeringsfordele. Derudover er de vigtigste eksisterende IMI-ressourcer og de ressourcer, der er under udvikling, i vidt omfang i overensstemmelse med kravene i tilknytning til det europæiske e-tjenesteydelseskort. Tilpasnings- og udviklingsomkostningerne vil derfor blive begrænset ganske væsentligt.

De bevillinger, der alligevel måtte være nødvendige, vil blive dækket ved hjælp af omfordeling; der forventes ingen budgetmæssige konsekvenser for EU-budgettet ud over de bevillinger, der allerede indgår i Kommissionens officielle finansielle programmering.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for implementeringen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Denne forordning vil ifølge forslaget blive evalueret hvert femte år efter implementeringen af det europæiske e-tjenesteydelseskort. Evalueringen vil også omfatte en vurdering af samarbejdet mellem medlemsstaternes koordinerende myndigheder og af, i hvilken udstrækning der er behov for at tilpasse procedurerne for det europæiske e-tjenesteydelseskort under hensyntagen til den seneste udvikling inden for e-forvaltning. Medlemsstaterne, tjenesteyderne, arbejdsmarkedets parter og andre interesserede parter ville også blive opfordret til at bidrage med deres vurdering af, hvordan initiativet virker. Specifikke indikatorer, der gør det muligt at bedømme forordningens virkninger, såsom antallet af tjenesteydere, der bruger det europæiske e-tjenesteydelseskort, deres erfaringer for så vidt angår den administrative byrde, behandlingstiden i de anvendte procedurer eller antallet af udvekslinger af oplysninger medlemsstaterne imellem, vil blive taget i betragtning.

Da der skal foretages en revision af visse aspekter af direktiv 2014/67/EU i juni 2019, bør potentialet i de faciliteter, der stilles til rådighed i henhold til artikel 6, revurderes som led i denne revision. Der skal i revisionen tages hensyn til erfaringerne i de medlemsstater, der måtte have valgt at gøre brug af den mulighed, der fastsættes ved artikel 6, stk. 3, i det foreliggende udkast til forordning, for at tillade, at formaliteter i forbindelse med udstationering af arbejdstagere gennemføres via den elektroniske platform, som er forbundet med IMI.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I artikel 1 fastsættes genstanden for den foreslåede forordning, nemlig indførelse af det europæiske e-tjenesteydelseskort og dertil knyttede administrative faciliteter, som tjenesteydere kan benytte til at levere tjenesteydelser på tværs af grænserne. Det præciseres også, at direktiv [ESC], som vil blive vedtaget samtidig, indeholder bestemmelser om samordningen af de nationale bestemmelser, som der er behov for til tilvejebringelse af e-kortet.

I artikel 2 fastlægges det, hvilke aktiviteter det europæiske e-tjenesteydelseskort kan anvendes for, ligesom det præciseres, hvilke aktiviteter, områder og forhold der — i tråd med direktiv 2006/123/EF — ikke er omfattet af e-kortet.

Det fastslås ligeledes, at denne forordning — i lighed med hvad der gælder for direktiv 2006/123/EF — ikke berører definitionen eller tilrettelæggelsen af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse eller konkurrenceretlige regler. Den berører heller ikke den kulturelle eller sproglige mangfoldighed eller mediepluralisme. Endelig berører den ikke almindelige strafferetlige, arbejdsretlige, skatteretlige eller socialretlige bestemmelser.

Ligesom det er tilfældet med direktiv 2006/123/EF, præciseres det, at denne forordning ikke finder anvendelse, i tilfælde hvor den er i strid med andre EU-retsakter om særlige aspekter af adgang til eller udøvelse af servicevirksomhed i bestemte sektorer eller for bestemte sektorer eller erhverv.

Artikel 3 indeholder de for forordningen relevante definitioner.

Ved artikel 4 fastlægges de centrale elementer i en ansøgning om det europæiske e-tjenesteydelseskort, som skal være de samme i hele EU, og Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på fastlæggelse af en standardformular og de tekniske detaljer samt delegerede beføjelser til yderligere at specificere, hvilke oplysninger og — under helt særlige omstændigheder, hvor dette er begrundet — hvilke dokumenter der skal fremlægges til støtte for ansøgningen.

Ved artikel 5 pålægges forsikringsdistributører samt organer, der er udpeget af en medlemsstat til at yde lovpligtig forsikring, at udstede et forsikringsbevis efter anmodning herom fra deres forsikringstagere. Samtidig fastlægges de centrale elementer i et sådant bevis, og der åbnes mulighed for, at Kommissionen kan fastlægge en standardformular ved hjælp af gennemførelsesretsakter.

Artikel 6 giver indehavere af et europæisk e-tjenesteydelseskort mulighed for at opfylde formaliteterne i forbindelse med udstationering af personale i henhold til direktiv 2005/36/EF via en elektronisk platform, som er forbundet med IMI, under koordinering af hjemlandets koordinerende myndighed. For så vidt angår udstationering af arbejdstagere i henhold til direktiv 96/71/EF og 2014/67/EU gælder den samme mulighed for medlemsstater, der meddeler Kommissionen, at muligheden skal omfatte udstationering af arbejdstagere på deres område. I tilfælde, hvor medlemsstaterne har etableret procedurer, der gør det muligt at udfylde erklæringen vedrørende udstationering af arbejdstagere i henhold til artikel 9 i direktiv 2014/67/EU elektronisk, skal den elektroniske platform, som er forbundet med IMI, desuden dirigere kortindehaveren hen til de relevante nationale procedurer.

Artikel 7 giver ansøgere om et europæisk e-tjenesteydelseskort mulighed for at opfylde de formaliteter, der er nødvendige for den frie bevægelighed for selvstændige erhvervsdrivende i henhold til direktiv 2005/36/EF, via en elektronisk platform, som er forbundet med IMI, under koordinering af hjemlandets koordinerende myndighed. Den gør det også muligt at erstatte den attestering for erhvervsmæssige kvalifikationer, der er påkrævet i henhold til direktiv 2005/36/EF, med en udfyldt ansøgningsformular for et europæisk e-tjenesteydelseskort.

Ved artikel 8 fastsættes det, at procedurerne for ansøgning om og udstedelse, opdatering, suspension, inddragelse og annullering af europæiske e-tjenesteydelseskort skal være fuldt elektroniske og tilgængelige via en elektronisk platform, som er forbundet med IMI, uden at dette berører det interne procedureworkflow mellem de koordinerende myndigheder og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Kommissionen tillægges desuden gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelse af tekniske specifikationer for ovennævnte elektroniske procedurer.

Artikel 9 indeholder fælles regler vedrørende form og sprog for dokumenter, der skal fremlægges i forbindelse med proceduren for det europæiske e-tjenesteydelseskort. Kommissionen tillægges desuden gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelse af tekniske regler vedrørende oversættelse af oplysninger og dokumenter, der anvendes i forbindelse med proceduren for det europæiske e-tjenesteydelseskort.

Ved artikel 10 fastlægges de nærmere principper for, hvilke gebyrer henholdsvis hjem- og værtslandet kan opkræve, idet disse ikke må overstige de udgifter, som medlemsstaterne

pådrager sig direkte. Kommissionen tillægges desuden gennemførelsesbeføjelser med henblik på fastsættelse af tekniske regler om betalingsmetoder og -procedurer.

Ved artikel 11 forpligtes forsikringsdistributører til efter anmodning fra en forsikringstager at udstede en erklæring om erstatningskrav fra tredjemand i forbindelse med forsikringstagerens aktiviteter. Kommissionen tillægges desuden beføjelser til at vedtage gennemførelsesbestemmelser om et standardformat for denne erklæring.

Ved artikel 12 pålægges forsikringsdistributører samt organer, der er udpeget af en medlemsstat til at yde lovpligtig forsikring, i deres politik for accept af forsikringsanmodninger og ved beregning af præmier at tage behørigt hensyn til den erklæring om erstatningskrav, der fremlægges af en tjenesteyder, uden at forskelsbehandle.

Artikel 13 forpligter faglige organisationer, der tilbyder deres medlemmer eller visse andre tjenesteydere erhvervsansvarsforsikring med gruppedækning, til at give tjenesteydere fra andre medlemsstater, der udtrykker ønske herom, herunder indehavere af et europæisk e-tjenesteydelseskort, adgang til dette produkt uden forskelsbehandling.

Ved artikel 14 fastsættes en gensidig forpligtelse til udveksling af oplysninger mellem de involverede koordinerende myndigheder. Kommissionen tillægges desuden gennemførelsesbeføjelser med henblik på fastlæggelse af de nærmere detaljer vedrørende behandling af oplysninger, der udveksles i overensstemmelse med denne bestemmelse.

Artikel 15 regulerer Kommissionens udøvelse af de delegerede beføjelser i henhold til artikel 4.

Ved artikel 16 fastlægges det, hvilket udvalg der skal bistå Kommissionen i forbindelse med vedtagelsen af gennemførelsesretsakter, samt hvilken procedure der skal anvendes i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.

Ved artikel 17 fastsættes en forpligtelse for medlemsstaterne til at udpege en koordinerende myndighed, som har beføjelser til at varetage opgaverne i henhold til forordningen samt direktivet vedrørende fastlæggelse af de operationelle rammer for et europæisk e-tjenesteydelseskort, til at give meddelelse herom til Kommissionen og til at registrere myndigheden i IMI.

Ved artikel 18 og 19 pålægges Kommissionen forpligtelser vedrørende overvågning og kontrol af denne forordnings indvirkning på etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser på tværs af medlemsstaterne. Der henvises ligeledes til revurderingen af de faciliteter, der stilles til rådighed i henhold til artikel 6, som led i revisionen i henhold til direktiv 2014/67/EU.

Artikel 20 indeholder bestemmelser om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om IMI med henblik på at inkludere det europæiske e-tjenesteydelseskort i nævnte forordnings anvendelsesområde.

Artikel 21 vedrører ikrafttræden og anvendelse. De relevante datoer er tilpasset de datoer, der foreslås for direktivet.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om indførelse af et europæisk e-tjenesteydelseskort og dertil knyttede administrative faciliteter**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁶,
 under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁷,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUF-traktaten) garanterer tjenesteydere frihed til at etablere sig i en medlemsstat og ret til at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater.
- (2) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF¹⁸ er der fastsat almindelige bestemmelser med henblik på at lette udøvelsen af etableringsfriheden for tjenesteydere samt den frie udveksling af tjenesteydelser. Af direktivet følger det blandt andet, at medlemsstaterne skal gennemføre administrativ forenkling, f.eks. ved at bruge kontaktpunkter ("kvikskranker") og ved at godtage ækvivalent erhvervsansvarsforsikring, som en tjenesteyder allerede har tegnet i sit hjemland.
- (3) I henhold til direktiv 2006/123/EF skal medlemsstaterne etablere og løbende ajourføre kvikskranker, hvor en tjenesteyder, der ønsker at etablere sig eller at levere tjenesteydelser, kan finde alle relevante oplysninger om krav, der skal være opfyldt, samt e-procedurer for alle relevante formaliteter, tilladelser og anmeldelser. Imidlertid mødes tjenesteydere i dag stadig af omkostningskrævende informationsrelaterede udfordringer og vanskeligheder med at overholde nationale procedurer på afstand, navnlig for så vidt angår sektorspecifikke krav. Samarbejdet mellem de forskellige medlemsstaters myndigheder bør principielt finde sted via informationssystemet for det indre marked (IMI) — en IT-plattform, der er til rådighed til grænseoverskridende udveksling af oplysninger og gensidig bistand de forskellige medlemsstaters

¹⁶ EUT C af , s. .

¹⁷ EUT C af , s. .

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

myndigheder imellem i henhold til nævnte direktiv. Til trods for at det til tider kan være vanskeligt for myndighederne at fastslå, hvorvidt en tjenesteyder er lovligt etableret i en anden medlemsstat, udnyttes mulighederne for samarbejde i IMI i dag ikke fuldt ud.

- (4) Der gælder stadig krav, som gør det besværligt og uattraktivt for tjenesteydere at udvide deres virksomhed inden for det indre marked, såsom mange, indbyrdes forskellige tilladelsesordninger under forskellige myndigheder, og som med hensyn til etablering indebærer, at der ikke sker gensidig anerkendelse af betingelser, der allerede er opfyldt i andre medlemsstater, eller at der i forbindelse med midlertidig levering af grænseoverskridende tjenesteydelser anvendes uforholdsmæssige eller uberettigede restriktioner. Som følge heraf udsættes tjenesteyderne for mange forskellige og uforholdsmæssigt store udgifter, når de indlader sig på grænseoverskridende virksomhed.
- (5) Formaliteterne i tilknytning til tilladelser og anmeldelser omfatter ofte krav om udfyldelse af papirblanketter og fremlæggelse af dokumenter i papirform, som skal oversættes, hvilket er forbundet med væsentlige udgifter, og som endda skal opfylde bestemte formkrav, f.eks. med hensyn til bekræftelse eller autentificering. Oplysninger vedrørende disse hindringer er måske ikke tilgængelige online, eller de kan være sparsomme, ufuldstændige, spredt og vanskelige at fortolke med hensyn til de nærmere omstændigheder for en tjenesteyder, der udvider på tværs af grænser, fordi de ofte er udformet specifikt med henblik på rent indenlandske situationer. Tjenesteydere risikerer ofte at skulle fremlægge de samme oplysninger og dokumenter og at blive underkastet den samme kontrol flere gange i forhold til forskellige myndigheder i den samme medlemsstat. Betydelige oversættelsesudgifter kan også i vid udstrækning afskrække virksomhederne fra at tage de første skridt med hensyn til udvidelse på tværs over grænserne.
- (6) Samhandelen og investeringerne på tværs af grænserne er særligt lav(e) for visse bestemte erhvervstjenester og tjenesteydelser i bygge- og anlægssektoren, som viser potentiale for en bedre integration af markederne for tjenesteydelser, og resultatet er betydelige negative konsekvenser for resten af økonomien. Disse utilfredsstillende resultater fører til situationer, hvor potentialet for øget vækst og beskæftigelse i det indre marked ikke er blevet udnyttet fuldt ud.
- (7) At adressere de resterende hindringer for flere grænseoverskridende virksomhed i servicesektoren vil bidrage til at styrke konkurrencen og dermed sikre flere valgmuligheder og bedre priser for forbrugerne samt mere konkurrencedygtige servicesektorer, hvor der skabes nye arbejdspladser, hvor produktiviteten fremmes, og hvor der sikres et attraktivt klima for investeringer og innovation.
- (8) Denne forordning har til formål at fremme etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser i det indre marked på områder, der allerede er omfattet af direktiv 2006/123/EF, gennem vedtagelse af yderligere foranstaltninger til indbyrdes tilnærmelse af bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion. Den bør være baseret på EUF-traktatens artikel 114.
- (9) Under hensyntagen til dette indføres der ved denne forordning et europæisk e-tjenesteydelseskort, som burde gøre det lettere for visse tjenesteydere at udvide leveringen af tjenesteydelser på tværs af grænser i det indre marked, enten i form af midlertidig levering af tjenesteydelser eller, via sekundære forretningssteder, gennem filialer, agenturer eller kontorer.

- (10) Denne forordning vedrører således specifikt erhvervstjenester og tjenesteydelser i bygge- og anlægssektoren, som er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv... [ESC Directive], og som står over for nogle af de strengeste lovgivningsmæssige og administrative hindringer for at udvide på tværs af grænser og derfor har et uudnyttet potentiale for integration af det indre marked.
- (11) Forhold, aktiviteter og områder, der er udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 2006/123/EF, bør heller ikke være omfattet af denne forordning. Denne forordning berører f.eks. ikke forhold, aktiviteter og områder i tilknytning til lovskatteret, lovgivning om social sikring eller arbejdsret, herunder eventuelle lov- eller kontraktbestemmelser vedrørende ansættelsesvilkår og arbejdsforhold såsom sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og forholdet mellem arbejdsgiver og arbejdstager. Denne forordning berører heller ikke medlemsstaternes lovgivning om social sikring. Endvidere berører forordningen ikke konkurrenceretlige bestemmelser eller regler om lovvalg eller retlig kompetence i henhold til international privatret.
- (12) For at sikre kohærens bør eventuelle uoverensstemmelser mellem denne forordning og andre EU-retsakter om særlige aspekter af adgangen til eller udøvelsen af servicevirksomhed i en bestemt sektor løses som fastsat i artikel 3 i direktiv 2006/123/EF vedrørende uoverensstemmelser mellem nævnte direktiv og andre sådanne retsakter, således at det er de pågældende andre retsakter, der finder anvendelse. Som følge heraf kan denne forordning ikke danne retsgrundlag for ordninger vedrørende forudgående tilladelse eller forudgående anmeldelse eller etableringskrav, som er forbudt i henhold til andre EU-retsakter om specifikke aspekter af adgang til eller udøvelse af servicevirksomhed i bestemte sektorer, som f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni¹⁹. Det følger ydermere, at denne forordning på ingen måde påvirker de forpligtelser, som tjenesteydere skal opfylde i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF²⁰ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU²¹.
- (13) Et europæisk e-tjenesteydelseskort bør indføres som et frivilligt alternativ for tjenesteydere. Tjenesteyderne bør fortsat have mulighed for at godtgøre, at de opfylder gældende krav, når de udvider deres virksomhed på tværs af grænserne, under andre tilladelses- og anmeldelsesordninger indført i henhold til den pågældende medlemsstats nationale lovgivning. En tjenesteyder bør altid kunne vælge ikke at ansøge om et europæisk e-tjenesteydelseskort.
- (14) Det europæiske e-tjenesteydelseskort bør være fuldt elektronisk, være baseret næsten udelukkende på data fra pålidelige kilder, begrænse brugen af dokumenter til et nødvendigt minimum og give mulighed for flersproget behandling med henblik på at undgå udgifter til oversættelse. Det er et mål at gøre proceduren fuldt elektronisk og muliggøre administrativt samarbejde mellem hjem- og værtslande. Informationssystemet for det indre marked, som blev etableret ved Europa-

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (EUT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

²⁰ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked ("IMI-forordningen") (EUT L 159 af 28.5.2014, s. 11).

Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012²², bør derfor anvendes under denne forordning. Der bør udvikles en særlig elektronisk platform til udstedelse, opdatering, suspension, inddragelse eller annullering af europæiske e-tjenesteydelseskort samt til at gøre gyldige europæiske e-tjenesteydelseskort elektronisk tilgængelige for deres indehavere og for de kompetente myndigheder.

- (15) Der bør til indgivelse af ansøgninger om europæiske e-tjenesteydelseskort stilles en harmoniseret, flersproget formular til rådighed, som sikrer, at de elementer, der er nødvendige for at kunne identificere tjenesteyderen og de tjenesteydelser, som der ansøges om et e-kort til, samt for at kunne vurdere specifikke krav, der gælder for de pågældende tjenesteydelser, herunder oplysninger til dokumentation for tjenesteyderens etablering i hjemlandet, hæderlighed eller forsikringsdækning, er inkluderet og dermed er tilgængelige for de koordinerende myndigheder i både hjem- og værtslandet.
- (16) Kommissionen bør tildeles beføjelser til i overensstemmelse med traktatens artikel 290 at vedtage retsakter med henblik på præcisering af, hvilke oplysninger standardansøgningsskemaet skal indeholde, og hvilke dokumenter der skal inkluderes som dokumentation til støtte for ansøgningen. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (17) Ved anvendelsen af denne forordning bør medlemsstaterne underrette Kommissionen og holde den ajour om procedurer, som udefrakommende grænseoverskridende tjenesteydere, der ønsker at levere tjenesteydelser midlertidigt eller gennem en filial, et agentur eller et kontor, pålægges at følge i henhold til national lovgivning, herunder hvilke oplysninger og dokumenter de pågældende procedurer vedrører, med henblik på at gøre det muligt at udarbejde ansøgningsformularer. For at sikre en ensartet implementering med hensyn til de nødvendige oplysninger, der vil skulle tilvejebringes med henblik på anvendelse af det europæiske e-tjenesteydelseskort, bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²³.
- (18) Det kan være vanskeligt at finde beskrivelsen af vilkårene for forsikringsdækning under en obligatorisk eller frivillig forsikringsordning i skriftlige aftaler. Forsikringsdistributører samt organer, der er udpeget af en medlemsstat til at yde lovpligtig forsikring, bør derfor give deres kunder en beskrivelse af de centrale elementer af forsikringsdækningen i form af et forsikringsbevis. Dette bevis bør vedlægges som bilag til ansøgningsformularen. For at sikre en ensartet anvendelse af denne del af forordningen bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser med

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF ("IMI-forordningen") (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 1).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, p. 13).

henblik på vedtagelse af et harmoniseret format for nævnte beviser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011.

- (19) Indehavere af et europæisk e-tjenesteydelseskort vil kunne ønske at udstationere personale i værtslandet. Tjenesteyderne kan i sådanne tilfælde være underkastet krav, blandt andet vedrørende forudgående erklæringer til værtslandet, som er nødvendige af hensyn til beskyttelsen af udstationerede arbejdstagere. Det europæiske e-tjenesteydelseskort vil på ingen måde påvirke indholdet af sådanne underretninger eller værtslandets forpligtelser i denne forbindelse.
- (20) Der bør stilles en elektronisk platform, som er forbundet med IMI, og som vil skulle udvikles af Kommissionen, til rådighed for indehavere af europæiske e-tjenesteydelseskort, med det formål at gøre det lettere at opfylde de relevante formaliteter, der skal opfyldes i forhold til værtslandet. De pågældende formaliteter vedrører navnlig den eventuelle forpligtelse til forudgående underretning vedrørende arbejdstageres erhvervsmæssige kvalifikationer, som skal foretages i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF²⁴.
- (21) For så vidt angår den forudgående erklæring, der kan være påkrævet i henhold til artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU²⁵, bør den elektroniske platform, som er forbundet med IMI, dirigere indehavere af et europæisk e-tjenesteydelseskort hen til elektroniske nationale procedurer indført i det værtsland, hvor arbejdstagerne vil blive udstationeret, såfremt de pågældende nationale procedurer giver mulighed for at indgive ovennævnte forudgående erklæring elektronisk.
- (22) Den elektroniske platform, som er forbundet med IMI, bør af Kommissionen stilles til rådighed for medlemsstater, som i forvejen har meddelt Kommissionen, at de agter at gøre brug af denne mulighed. I tilfælde, hvor medlemsstater beslutter at tillade brug af IMI til indgivelse af forudgående erklæringer vedrørende arbejdstagere, der udstationeres på deres område, skal indehavere af et europæisk e-tjenesteydelseskort kunne indgive en erklæring som omhandlet i artikel 9 i direktiv 2014/67/EU direkte til værtslandets kompetente myndighed som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2014/67/EU via den elektroniske platform, som er forbundet med IMI. Et værtsland bør i dette øjemed forelægge alle de elementer, der kræves i henhold til artikel 9, stk. 1, litra a), og stk. 2, i direktiv 2014/67/EU, som grundlag for en flersproget formular, der skal indsendes til underretning vedrørende udstationerede arbejdstagere på landets område. Kommissionen bør offentliggøre denne formular i *Den Europæiske Unions Tidende* og gøre den tilgængelig på den elektroniske platform, som er forbundet med IMI. De relevante oplysninger vedrørende de elementer, der kræves, bør være tilgængelige for det pågældende værtsland, i fuld overensstemmelse med de sprogkrav, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/67/EU. Disse medlemsstaters erfaringer med anvendelsen af den elektroniske platform, som er forbundet med IMI, bør indgå i den vurdering, der er omhandlet i denne forordnings artikel 19, stk. 2.

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked ("IMI-forordningen") (EUT L 159 af 28.5.2014, s. 11).

- (23) For at sikre en ensartet anvendelse af denne forordning for så vidt angår procedurerne for udstedelse og opdatering af det europæiske e-tjenesteydelseskort samt formaliteterne i forbindelse med udstationering af personale og selvstændige erhvervsdrivendes flytning, bortset fra den i foregående betragtning omhandlede formalitet, bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelse af regler om elektronisk behandling af de pågældende procedurer. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011.
- (24) De nationale administrative procedurer, som understøtter procedurerne, der er omfattet af nærværende forordning, bør være elektroniske, hvis den pågældende medlemsstat ønsker det. Medlemsstaterne ville imidlertid kunne gøre brug af informationssystemet for det indre marked, som blev etableret ved forordning (EU) nr. 1024/2012, til indenlandsk administrativt samarbejde.
- (25) Der bør i procedurerne for udstedelse, opdatering, suspension eller inddragelse af et europæisk e-tjenesteydelseskort kun undtagelsesvis anvendes dokumenter, nemlig i særlige tilfælde, hvor det er absolut nødvendigt med mere detaljerede oplysninger. Under alle omstændigheder bør sådanne dokumenter altid anvendes og godtages, som de foreligger.
- (26) EU-retten kan, i tilknytning til formaliteter i forbindelse med udstationering af personale, der udfører lovregulerede erhverv, eller selvstændige erhvervsdrivendes flytning i forhold til kontrol af erhvervsmæssige kvalifikationer, hjemle, at dokumenter skal fremlægges i et særligt format, f.eks. som bekræftede eller autentificerede dokumenter. En sådan bekræftelse eller autentificering bør, når den én gang er foretaget i den medlemsstat, der oprindeligt udstedte det pågældende dokument, godkendes overalt i hele EU.
- (27) Bekræftet oversættelse af dokumenter bør ikke være påkrævet i henhold til denne forordning. De elektroniske platforme til de relevante procedurer bør frembyde tekniske løsninger, som giver mulighed for oversættelse af deres indhold. For at sikre en ensartet anvendelse af denne del af forordningen bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011. Regler om oversættelse af dokumenter i forbindelse med udstationering af arbejdstagere og ansøgning om attestering af disses bidrag til sociale sikringsordninger bør ikke være omfattet af denne forordning.
- (28) Medlemsstaternes ret til at opkræve gebyrer begrænses til de udgifter, der specifik afholdes til gennemførelse af proceduren. Udgifter, der allerede er afholdt over Unionens budget, bør ikke give anledning til gebyrer opkrævet af medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør give Kommissionen meddelelse om de gebyrer, de opkræver, via IMI og offentliggøre disse oplysninger. Da IMI reelt frembyder alle nødvendige faciliteter, bør medlemsstaterne ikke f.eks. opkræve gebyrer for at opdatere, suspendere, inddrage eller annullere et europæisk e-tjenesteydelseskort. For at sikre en ensartet anvendelse af bestemmelserne om betaling af gebyrer bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelse af regler om betalingsmetoder og -procedurer. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011.
- (29) Denne forordning bygger på øget administrativt samarbejde mellem hjem- og værtslande, som bør omfatte udveksling af oplysninger og brug af indbyrdes forbundne nationale registre med henblik på indhentning eller kontrol af tidligere

indhentede oplysninger, såsom registre oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF²⁶ eller i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848²⁷. For at sikre en ensartet implementering for så vidt angår håndtering og behandling af udveksling af oplysninger og gensidig bistand bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011.

- (30) Tjenesteydere, der er forpligtet til at tegne erhvervsansvarsforsikring i medlemsstater, hvor de ikke tidligere har været aktive, har ofte svært ved at dokumentere deres forsikringshistorik i forbindelse med forsikringsdækning opnået andetsteds. Forsikringshistorikken er et væsentligt element for forsikringsdistributører, når de skal klarlægge og vurdere en potentiel kundes risikoprofil. Dokumentation vanskeliggøres af dårlig kommunikation mellem forsikringsdistributørerne på tværs af grænserne i det indre marked, men også af indbyrdes forskelle i måden at beskrive en forsikringstagers historik på, sågar inden for samme medlemsstat. Forsikringsdistributører samt organer, der er udpeget af en medlemsstat til at yde lovpligtig forsikring, bør derfor være forpligtet til at udstede en erklæring om erstatningskrav fra tredjemand, som derefter kan anvendes på tværs af grænserne og selv på hjemmemarkedet, i tilfælde af at en tjenesteyder skifter forsikringsdistributør.
- (31) For at sikre en ensartet anvendelse af denne forordning for så vidt angår præsentationen af beskrivelsen af erstatningskrav bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelse af regler om et standardiseret format for erklæringen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011.
- (32) En erklæring om forsikringshistorikken bør være et afgørende redskab for forsikringsdistributører samt organer, der er udpeget af en medlemsstat til at yde lovpligtig ansvarsforsikring, til at forbyde diskriminerende praksis over for grænseoverskridende tjenesteydere, om hvilke der foreligger forholdsvis sparsomme og sværttilgængelige oplysninger. Det samme princip om forbud mod forskelsbehandling bør gælde for faglige organisationer, der tilbyder deres medlemmer eller andre tjenesteydere gruppedækning.
- (33) Hver medlemsstat bør udpege én koordinerende myndighed med ansvar for at varetage de opgaver, der fastsættes ved denne forordning, uden at det berører beføjelser fastlagt i gældende national lovgivning. Den pågældende myndighed bør registreres som kompetent myndighed i informationssystemet for det indre marked i overensstemmelse med forordning (EU) 1024/2012, og dens identitet bør meddeles til Kommissionen.
- (34) Anvendelsen af denne forordning bør overvåges og vurderes med henblik på at fastslå dens indvirkning på udgifterne i forbindelse med udvidelse af virksomhed på tværs af grænser, øget gennemsigtighed om grænseoverskridende tjenesteydere, konkurrencen samt prisen på og kvaliteten af de tjenesteydelser, der leveres. Virkningerne af denne forordning og samarbejdet mellem de koordinerende myndigheder i praksis bør

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF af 16. september 2009 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 48, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 258 af 1.10.2009, s. 11).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 19).

evalueres regelmæssigt. Denne overvågning vil finde sted i samarbejde med medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter og andre relevante interesserede parter.

- (35) Med henblik på at tilpasse IMI til de opgaver, der overdrages ved denne forordning, bør forordning (EU) nr. 1024/2012 ændres i overensstemmelse hermed.
- (36) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af risikoen for kompleksitet og manglende sammenhæng i tilgangene til regulering af visse tjenesteydelser på tværs af medlemsstaterne og kan derfor, via øget administrativ samordning og harmonisering i hele Unionen, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (37) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som blandt andet Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender. Denne forordning tilsigter navnlig, gennem indførelse af det europæiske e-tjenesteydelseskort og dertil knyttede administrative faciliteter og procedurer, at fremme etableringsretten og retten til at levere tjenesteydelser i alle medlemsstaterne og samtidig forhindre enhver forskelsbehandling på grundlag af nationalitet og sikre en uvildig, retfærdig og rimeligt hurtig procedure, i overensstemmelse med artikel 15, 21 og 41 i chartret om Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder, samtidig med at beskyttelsen af personoplysninger sikres i overensstemmelse med blandt andet Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001²⁸, og idet der tages behørigt hensyn til risikoen for misbrug af rettigheder som fastsat i nævnte charters artikel 8 og 54 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning indføres der et europæisk e-tjenesteydelseskort og dertil knyttede administrative faciliteter, som stilles til rådighed for tjenesteydere, der er villige til at benytte sig af dette e-kort, i hele Den Europæiske Union.

Med henblik på tilvejebringelse af et sådant europæisk e-tjenesteydelseskort til optagelse og udøvelse af servicevirksomhed fastlægges den nødvendige samordning af love og administrative bestemmelser i en medlemsstat ved direktiv ...[ESC Directive]

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på de tjenesteydelser, der er angivet i bilaget til direktiv [ESC Directive].

²⁸

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

2. Denne forordning berører ikke de forhold, der er nævnt i artikel 1, stk. 2-7, i direktiv 2006/123/EF.

Den finder ikke anvendelse på de aktiviteter og områder, der er nævnt i artikel 2, stk. 2 og 3, i direktiv 2006/123/EF.

3. Hvis bestemmelserne i denne forordning strider mod en bestemmelse i en anden EU-retsakt om særlige aspekter af adgangen til eller udøvelsen af servicevirksomhed inden for særlige områder eller særlige erhverv, har bestemmelsen i den anden EU-retsakt forrang og finder anvendelse på disse særlige områder eller erhverv.

Denne forordning, navnlig kapitel III, berører ikke arbejdstagernes rettigheder, tjenesteydernes forpligtelser eller den dertil knyttede kontrol i medlemsstaterne som fastsat i direktiv 96/71/EF og 2014/67/EU.

Artikel 3 **Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- 1) "oplysninger om en tjenesteyders hæderlighed": information som omhandlet i artikel 33, stk. 1, i direktiv 2006/123/EF
- 2) "elektronisk dokument": et elektronisk dokument som defineret i artikel 3, nr. 35), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014²⁹
- 3) "IMI": informationssystemet for det indre marked som etableret ved forordning (EF) nr. 1024/2012
- 4) "offentligt dokument": et dokument, der er udstedt af en medlemsstats myndigheder i overensstemmelse med landets nationale lovgivning vedrørende emner, der er relevante for procedurer omfattet af denne forordning, dvs.:
 - a) dokumenter, der er udstedt af en myndighed eller en embedsmand, der er tilknyttet domstole i en medlemsstat, herunder dokumenter, der er udstedt af en anklagemyndighed, en justitssekretær eller en foged ("huissier de justice")
 - b) dokumenter, der er udstedt af en administrativ myndighed
 - c) notarbekræftede dokumenter
 - d) officielle påtegninger, som påføres dokumenter oprettet af personer i deres egenskab af privatpersoner, f.eks. officielle påtegninger, der dokumenterer tinglysning eller registrering af et dokument eller dokumentets eksistens på en bestemt dato, samt officielle bekræftelser og notarbekræftelser af underskrifter
 - e) dokumenter, der er udfærdiget af en medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentanter i deres officielle egenskab på en hvilken som helst stats område, såfremt de pågældende dokumenter skal fremlægges på en anden medlemsstats område eller for de diplomatiske eller konsulære repræsentanter fra en anden medlemsstat på en tredjestats område

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

- 5) "legalisering": den formalitet, hvorved ægtheden af en myndighedspersons underskrift, den egenskab, hvori underskriveren af dokumentet har handlet, og i givet fald identiteten af det påførte segl eller stempel bekræftes
- 6) "apostillering": den formalitet, der kan kræves opfyldt til bekræftelse af underskriftens ægthed, den egenskab, hvori underskriveren af dokumentet har handlet, og i givet fald identiteten af det påførte segl eller stempel, udstedt af den kompetente myndighed i den stat, hvorfra dokumentet hidrører, i overensstemmelse med Haag-konventionen af 5. oktober 1961 om afskaffelse af kravet om legalisering af udenlandske offentlige dokumenter ("apostillekonventionen")
- 7) "bekræftet kopi": en kopi af et originalt dokument, som en myndighed med beføjelser hertil i henhold til national lovgivning har underskrevet og attesteret som værende en nøjagtig og fuldstændig gengivelse af det originale dokument
- 8) "bekræftet oversættelse": oversættelse begået af en person, der i henhold til en medlemsstats lovgivning er fagligt kvalificeret hertil
- 9) "erhvervsansvarsforsikring": erhvervsansvarsforsikring som defineret i artikel 23, nr. 5), sidste led, i direktiv 2006/123/EF
- 10) "tjenesteydelse": en tjenesteydelse som defineret i artikel 4, nr. 1), i direktiv 2006/123/EF
- 11) "tjenesteyder": en tjenesteyder som defineret i artikel 4, nr. 2), i direktiv 2006/123/EF
- 12) "etableringsmedlemsstat": en etableringsmedlemsstat som defineret i artikel 4, nr. 4), i direktiv 2006/123/EF
- 13) "etablering": etablering som defineret i artikel 4, nr. 5), i direktiv 2006/123/EF
- 14) "hjemland": den medlemsstat, hvortil en tjenesteyder indgav sin ansøgning om et europæisk e-tjenesteydelseskort
- 15) "værtsland": den medlemsstat, hvor en tjenesteyder har tilkendegivet, at vedkommende har til hensigt at levere tjenesteydelser ved hjælp af et europæisk e-tjenesteydelseskort
- 16) "krav": et krav som defineret i artikel 4, nr. 7), i direktiv 2006/123/EF
- 17) "koordinerende myndighed": en myndighed udpeget i henhold til artikel 17
- 18) "kompetent myndighed": enhver af følgende:
 - i) en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, nr. 9), i direktiv 2006/123/EF
 - ii) kompetente myndigheder som defineret i artikel 3, stk. 1, litra d), i direktiv 2005/36/EF
 - iii) enhver myndighed/ethvert organ med ansvar for et centralt register, et handelsregister eller et selskabsregister i en medlemsstat
 - iv) enhver skattemyndighed i en medlemsstat
- 19) "forsikringsdistributør": en forsikringsdistributør som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 8), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97³⁰

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (omarbejdning) (EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19).

KAPITEL II

PROCEDURE FOR UDSTEDELSE AF ET EUROPÆISK E-TJENESTEYDELSESKORT

Artikel 4

Ansøgning om et europæisk e-tjenesteydelseskort

1. Tjenesteydere kan vælge at ansøge om et europæisk e-tjenesteydelseskort.
Enhver ansøgning om et europæisk e-tjenesteydelseskort indgives på en elektronisk platform, som er forbundet med IMI, idet der anvendes en flersproget standardformular.
Standardformularen skal indeholde følgende elementer:
 - a) identifikation af tjenesteyderen, herunder, hvis det er relevant, registreringsnumre i centrale registre, handelsregistre eller selskabsregistre og til skattemæssige formål og socialsikringsformål
 - b) angivelse af den tjenesteydelse, det værtsland og den type europæisk e-tjenesteydelseskort, der påtænkes
 - c) angivelse af, om der påtænkes levering af informationssamfundstjenester
 - d) oplysninger om tjenesteyderens etablering i hjemlandet i forbindelse med den i henhold til litra b) angivne servicevirksomhed, herunder datoen for første etablering og angivelse af andre etableringsmedlemsstater
 - e) krav, som ansøgeren er underkastet som betingelse for levering af tjenesteydelsen i den pågældendes hjemland, såsom kvalifikationer eller certificeringer
 - f) oplysninger om tjenesteyderens hæderlighed
 - g) oplysninger om eventuel erhvervsansvarsforsikring, som tjenesteyderen måtte have tegnet vedrørende erhvervsansvar i hjemlandet, herunder oplysninger om forsikringsdækningen for aktiviteter i andre medlemsstater, hvis det er relevant
 - h) en henvisning til tidligere udstedte europæiske e-tjenesteydelseskort udstedt til den samme tjenesteyder for samme type servicevirksomhed som angivet i henhold til litra a) og b).
2. Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter, hvordan de i litra a)-h) nævnte oplysninger skal præsenteres i standardformularen, samt de tekniske detaljer vedrørende standardformularen i hele Den Europæiske Union. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 2.
Ansøgningen skal indeholde alle nødvendige bilag, som uploades af ansøgeren til den elektroniske platform, hvor standardansøgningsformularen stilles til rådighed.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 15 vedrørende yderligere præcisering af:
 - a) hvad der mere specifikt skal forstås ved de i stk. 1, litra a)-h), nævnte oplysningselementer, som standardformularen skal indeholde

b) hvilke yderligere dokumenter eller kategorier af dokumenter der undtagelsesvis skal inkluderes som dokumentation til støtte for ansøgningen.

4. Medlemsstaterne forelægger senest den [9 months after entry into force of this Regulation] via IMI Kommissionen alle de oplysninger om proceduremæssige skridt i tilknytning til krav, som tjenesteydere pålægges at opfylde som betingelse for levering af tjenesteydelser gennem en filial, et agentur eller et kontor og for midlertidig udøvelse af grænseoverskridende servicevirksomhed omfattet af direktiv... [ESC Directive]..., der er nødvendige for at kunne udforme standardansøgningsformularerne, og beskriver, hvilke oplysninger og dokumenter tjenesteydere i henhold til den pågældende medlemsstats nationale lovgivning er forpligtet til at fremlægge med henblik på opfyldelse af alle relevante krav, i den udstrækning oplysningerne ikke var indeholdt i selve meddelelsen af kravet i henhold til artikel 15, stk. 7, og artikel 39, stk. 5, i direktiv 2006/123/EF.
5. Medlemsstaterne orienterer via IMI Kommissionen om ændringer i oplysninger, der tidligere er meddelt til Kommissionen i henhold til stk. 4, forud for den pågældende lovgivnings ikrafttræden.

Artikel 5 **Forsikringsbevis**

1. Hvis der i standardformularen er angivet oplysninger om forsikringsdækning i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, tredje afsnit, litra g), vedhæftes ansøgningsformularen det relevante forsikringsbevis.

Forsikringsdistributøren eller det organ, der er udpeget af en medlemsstat til at yde lovpligtig forsikring, udsteder beviset til ansøgeren efter anmodning herom.

Forsikringsbeviset skal indeholde oplysninger om, at de pågældende tjenesteydelser er omfattet af en erhvervsansvarsforsikring, herunder information om det territoriale omfang af den pågældende forsikrings dækning i andre medlemsstater, forsikrede risici, varighed, forsikringssum pr. krav og for alle krav i løbet af et år, samt om, hvad der eventuelt ikke er dækket.

2. Kommissionen kan vedtage et harmoniseret format for det i stk. 1, andet afsnit, omhandlede forsikringsbevis ved hjælp af en gennemførelsesretsakt.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 2.

KAPITEL III **FORMALITETER I FORBINDELSE MED Udstationering** **AF PERSONALE OG SELVSTÆNDIGE** **ERHVERVSDRIVENDES FLYTNING**

Artikel 6 **Formaliteter for udstationeret personale**

1. Tjenesteydere, der er indehavere af et europæisk e-tjenesteydelseskort, kan indgive en forudgående underretning som omhandlet i artikel 7 i direktiv 2005/36/EF vedrørende de erhvervsmæssige kvalifikationer hos det personale, som de har til hensigt at udstationere i værtslandet i forbindelse med den servicevirksomhed, e-kortet gælder for, til værtslandets kompetente myndighed som defineret i denne

forordnings artikel 3, nr. 18), litra ii), via en elektronisk platform, som er forbundet med IMI.

Første afsnit finder ikke anvendelse på forhåndsunderretninger vedrørende erhvervsmæssige kvalifikationer inden for lovregulerede erhverv:

i) der har konsekvenser for den offentlige sundhed og sikkerhed, og som ikke er omfattet af automatisk anerkendelse i henhold til afsnit III, kapitel II, III eller IIIa, i direktiv 2005/36/EF

ii) for hvilke der er indført et europæisk erhvervspas i henhold til direktiv 2005/36/EF.

Underretningen vedrørende udstationeret personales erhvervsmæssige kvalifikationer fremlægges i form af en flersproget formular og med de relevante bilag, jf. artikel 7, stk. 1 og 2, i direktiv 2005/36/EF.

En underretning indgivet i henhold til dette stykke betragtes som en underretning som omhandlet i artikel 7 i direktiv 2005/36/EF.

2. Tjenesteydere, der er indehavere af et europæisk e-tjenesteydelseskort, og som har til hensigt at udstationere arbejdstagere i et værtsland i forbindelse med den relevante servicevirksomhed, indgiver enhver erklæring i henhold til artikel 9 i direktiv 2014/67/EU efter de procedurer, der er fastlagt af medlemsstaterne til dette formål.

I tilfælde, hvor medlemsstaterne har etableret procedurer, der gør det muligt at udfylde erklæringen vedrørende udstationering af arbejdstagere i henhold til artikel 9 i direktiv 2014/67/EU elektronisk, skal den elektroniske platform, der er forbundet med IMI som omhandlet i stk. 1, dirigere kortindehaveren hen til de relevante nationale procedurer.

3. Tjenesteydere, der er indehavere af et europæisk e-tjenesteydelseskort, kan også indgive en erklæring i henhold til artikel 9 i direktiv 2014/67/EU vedrørende de arbejdstagere, som de har til hensigt at udstationere i værtslandet i forbindelse med den servicevirksomhed, kortet gælder for, til værtslandets kompetente myndighed som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2014/67/EU via den elektroniske platform, som er forbundet med IMI som omhandlet i stk. 1, hvis værtslandet har meddelt Kommissionen, at denne mulighed skal gælde for udstationering af arbejdstagere på dets område.

Et værtsland, der vil benytte sig af den i første afsnit fastsatte mulighed, forelægger alle de elementer, der kræves i henhold til artikel 9, stk. 1, litra a), og stk. 2, i direktiv 2014/67/EU, som grundlag for en flersproget formular, der skal indsendes til underretning vedrørende udstationerede arbejdstagere på landets område. Kommissionen offentliggør denne formular i *Den Europæiske Unions Tidende* og gør den tilgængelig på den elektroniske platform, som er forbundet med IMI. De relevante oplysninger vedrørende de elementer, der kræves, skal være tilgængelige for det pågældende værtsland, i fuld overensstemmelse med de sprogkrav, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/67/EU.

En erklæring indgivet i overensstemmelse med første og andet afsnit betragtes som en gyldig erklæring efter betydningen i artikel 9, stk. 1, litra a), og stk. 2, i direktiv 2014/67/EU, uden at dette berører andre administrative krav eller kontrolforanstaltninger pålagt af værtsmedlemsstaten i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 9.

Et værtsland kan meddele Kommissionen, at det ikke længere ønsker at anvende den i første afsnit omhandlede mulighed.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage tekniske regler ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedrørende udformningen af den i stk. 1 omhandlede flersprogede formular. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

Artikel 7

Formaliteter i forbindelse med selvstændige erhvervsdrivendes flytning

1. Tjenesteydere, der er fysiske personer og ansøger om et europæisk e-tjenesteydelseskort, kan indgive en forudgående underretning vedrørende deres egne erhvervsmæssige kvalifikationer på en elektronisk platform, som er forbundet med IMI, på de samme betingelser, som er fastsat ved artikel 6, stk. 1, vedrørende deres arbejdstagere.

For så vidt angår forudgående underretninger vedrørende tjenesteyderens erhvervsmæssige kvalifikationer træder en udfyldt ansøgningsformular for et europæisk e-tjenesteydelseskort, indgivet til værtslandet i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv [ESC Directive]....., som dokumenterer tjenesteyderens etablering, i stedet for attestering som omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra b) og d), i direktiv 2005/36/EF.

2. En underretning indgivet i henhold til stk. 1 betragtes som en forudgående underretning som omhandlet i artikel 7 i direktiv 2005/36/EF.
3. Kommissionen kan vedtage tekniske regler ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedrørende udformningen af den i stk. 1 omhandlede flersprogede formular. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

KAPITEL IV

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM PROCEDURERNE FOR DET EUROPÆISKE E-TJENESTEYDELSESKORT

Artikel 8

Elektroniske procedurer

1. Tjenesteydere har ret til fuldt elektronisk håndtering og behandling i forbindelse med procedurer for ansøgning om samt udstedelse og opdatering af et europæisk e-tjenesteydelseskort og til fuldt elektroniske formaliteter, jf. artikel 6, stk. 1, artikel 6, stk. 3, og artikel 7.

Disse elektroniske procedurer og formaliteter stilles til rådighed af Kommissionen på en elektronisk platform, som er forbundet med IMI.

Medlemsstaterne afgør, om de proceduremæssige arbejdsgange mellem deres koordinerende myndigheder og deres kompetente myndigheder, som er involveret i procedurerne for det europæiske e-tjenesteydelseskort og formaliteterne i forbindelse med udstationering af personale og selvstændige erhvervsdrivendes flytning i overensstemmelse med artikel 6 og 7, kan være elektroniske eller ikke-elektroniske.

2. Kommissionen vedtager tekniske specifikationer for elektronisk håndtering og behandling af de i stk. 1 omhandlede procedurer ved hjælp af gennemførelsesretsakter, herunder foranstaltninger til at sikre integriteten,

fortroligheden og nøjagtigheden af oplysningerne, samt de betingelser og procedurer, som indehaveren af et europæisk e-tjenesteydelseskort skal overholde ved downloading af de pågældende oplysninger, sådan at tredjemand har adgang til oplysningerne samt mulighed for at kontrollere dem.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 2.

3. Medlemsstaternes koordinerende myndigheder informerer offentligheden om brugen af og merværdien ved det europæiske e-tjenesteydelseskort og om formaliteterne i forbindelse med udstationering af personale og selvstændige erhvervsdrivendes flytning, jf. artikel 6, stk. 1, og artikel 7.

Artikel 9

Dokumenters form og oversættelse

1. I forbindelse med udstedelse, opdatering, suspension eller inddragelse af et europæisk e-tjenesteydelseskort godtager medlemsstaternes kompetente myndigheder dokumenter i form af simple kopier, idet de ikke kan kræve, at dokumenter, som de får forelagt, gøres til genstand for legalisering, apostillering, bekræftelse eller autentificering.
2. Gælder der, i overensstemmelse med EU-retten, krav om, at dokumenter, der anvendes som led i formaliteter i forbindelse med udstationering af personale og selvstændige erhvervsdrivendes flytning, jf. artikel 6, stk. 1, og artikel 7, skal have en bestemt form, godtager medlemsstaternes kompetente myndigheder som defineret i artikel 3, nr. 19), litra ii), følgende:
 - a) offentlige dokumenter, bekræftede dokumenter og bekræftede kopier heraf, som er undtaget fra krav om apostillering og enhver form for legalisering
 - b) dokumenter, som er bekræftet eller autentificeret i den medlemsstat, hvor de oprindeligt blev udstedt, i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats love og administrative bestemmelser eller praksis, som bekræftede eller autentificerede
 - c) bekræftede kopier frembragt i en medlemsstat i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor dokumenterne blev bekræftet.
3. Der stilles ikke krav om bekræftet oversættelse af dokumenter, der anvendes i forbindelse med procedurer for udstedelse, opdatering, suspension eller inddragelse af et europæisk e-tjenesteydelseskort eller i forbindelse med formaliteter vedrørende udstationering af personale og selvstændige erhvervsdrivendes flytning, jf. artikel 6, stk. 1, og artikel 7. Dette berører ikke medlemsstaternes ret til, i overensstemmelse med EU-retten, at kræve ikke-bekræftede oversættelser af dokumenter til et af deres officielle sprog.
4. Kommissionen vedtager tekniske regler vedrørende automatisk oversættelse af oplysninger og dokumenter i forbindelse med procedurer for udstedelse, opdatering, suspension eller inddragelse af et europæisk e-tjenesteydelseskort eller i forbindelse med formaliteter vedrørende udstationering af personale og selvstændige erhvervsdrivendes flytning, jf. artikel 6, stk. 1, og artikel 7, ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 2.

Artikel 10

Gebyrer for udstedelse af et europæisk e-tjenesteydelseskort og formaliteter i forbindelse med udstationering af personale og selvstændige erhvervsdrivendes flytning

1. Gebyrer, der opkræves i forbindelse med en procedure for udstedelse af et europæisk e-tjenesteydelseskort, skal være rimelige og forholdsmæssigt afpassede og må ikke overstige de udgifter, der direkte vedrører de specifikke opgaver i tilknytning til proceduren.

Tjenesteydere har ret til godtgørelse for gebyrer, der er betalt forud til et hjem- eller et værtsland i forbindelse med ansøgninger, som ikke er blevet behandlet, kontrolleret og færdiggjort af medlemsstaten i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, i direktiv... [ESC Directive].....

Der opkræves ikke gebyrer for:

- a) procedurerne for opdatering, suspension, inddragelse eller annullering af et europæisk e-tjenesteydelseskort
 - b) fremlæggelse af supplerende oplysninger fra e-kortindehaveren i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4, i ... [Directive]
 - c) formaliteter indført i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, og artikel 7, vedrørende udstationering af personale og selvstændige erhvervsdrivendes flytning.
2. Medlemsstaterne meddeler senest den [2 years after entry into force of this Regulation] via IMI Kommissionen betalingsmetoder og -procedurer indført i henhold til denne artikel og offentliggør disse oplysninger på en hensigtsmæssig måde.
 3. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter tekniske regler vedrørende betalingsmetoder og -procedurer.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 2.

KAPITEL V ERHVERVSANSVARSFORSIKRING

Artikel 11

Erklæring om erstatningskrav fra tredjemand

1. En forsikringsdistributør udsteder senest 15 dage efter modtagelsen af en anmodning herom fra forsikringstageren en erklæring om erstatningskrav fra tredjemand i relation til den pågældendes aktiviteter, som er omfattet af aftalen om erhvervsansvarsforsikring, i de år, der går forud for kontraktforholdet, dog højst 5 år, eller om, at der ikke har været sådanne krav, med en beskrivelse af erstatningsansvaret affødt af leveringen af de pågældende tjenesteydelser, som var genstand for erstatningskrav.
2. Kommissionen kan vedtage regler om et standardiseret format for den i stk. 1 omhandlede erklæring ved hjælp af gennemførelsesretsakter.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 2.

Artikel 12

Forsikringsdistributørers forpligtelser

Forsikringsdistributører samt organer, der er udpeget af en medlemsstat til at yde lovpligtig forsikring, tager, uden at forskelsbehandle, i deres politik for accept af forsikringsanmodninger og ved beregning af præmier behørigt hensyn til tjenesteyderens erfaring som afspejlet i den erklæring om erstatningskrav, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 11 og forelagt af tjenesteyderen.

Artikel 13

Faglige organisationers forpligtelser

Faglige organisationer, herunder også kompetente myndigheder som defineret i artikel 3, nr. 18), litra i) og ii), der tilbyder deres medlemmer eller tjenesteydere erhvervsansvarsforsikring med gruppedækning på særlige betingelser, sikrer, uden at forskelsbehandle, at tjenesteydere fra andre medlemsstater, der udtrykker ønske om at blive omfattet af sådan gruppedækning, har adgang hertil på de samme betingelser.

KAPITEL VI AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

Udveksling af oplysninger og gensidig bistand

1. De forskellige medlemsstaters koordinerende og kompetente myndigheder udveksler oplysninger og yder hinanden gensidig bistand i forbindelse med en procedure for udstedelse, suspension, inddragelse eller annullering af et europæisk e-tjenesteydelseskort samt i forbindelse med opdatering af de deri indeholdte oplysninger. Denne forpligtelse gælder også i forbindelse med formaliteter i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, og artikel 7 i forhold til de kompetente myndigheder som defineret i artikel 3, nr. 19), litra ii), i forbindelse med udstationering af personale og selvstændige erhvervsdrivendes flytning.
2. De koordinerende og de kompetente myndigheder gør brug af alle tilgængelige sammenkoblinger af nationale registre med henblik på indhentning eller kontrol af tidligere indhentede oplysninger i forbindelse med de i stk. 1 omhandlede procedurer, herunder sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre i henhold til direktiv 2009/101/EF og af insolvensregistre i henhold til forordning (EU) 2015/848.
3. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter tekniske regler vedrørende håndtering og behandling af udveksling af oplysninger og gensidig bistand som omhandlet i stk. 1 og 3. Dette berører ikke de i stk. 2 omhandlede sammenkoblingssystemer eller disses respektive tekniske specifikationer.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 2.

Artikel 15

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den [...]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 4, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 16

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er omhandlet i artikel 40, stk. 1, i direktiv 2006/123/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 17

Koordinerende myndigheders udpegelse og opgaver

1. Med henblik på anvendelsen af denne forordning udpeger hver medlemsstat én koordinerende myndighed, som har beføjelser til at varetage de opgaver, de pålægges i henhold til denne forordning.
2. Medlemsstaterne meddeler senest den [9 months after entry into force of this Regulation] Kommissionen identiteten på de koordinerende myndigheder, der er udpeget i henhold til stk. 1, og registrerer myndigheden i IMI i overensstemmelse med artikel 5, litra f), i forordning (EU) nr. 1024/2012.
3. Denne artikel berører ikke kompetencefordelingen i medlemsstaterne på lokalt eller regionalt plan.

Artikel 18

Kontrol med gennemførelsen

Kommissionen fastlægger, sammen med medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter og andre relevante interesserede parter, kontrolordninger, der gør det muligt at overvåge anvendelsen og virkningerne af denne forordning, navnlig hvordan den påvirker etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser på tværs af medlemsstaterne for de tjenesteydelser, der er

omfattet, med hensyn til omkostningerne for tjenesteydere ved at udvide på tværs af grænser, øget gennemsigtighed om tjenesteydere, der leverer grænseoverskridende tjenesteydelser, og øget konkurrence, samt hvordan den påvirker prisen på og kvaliteten af de pågældende tjenesteydelser, under hensyntagen til relevante indikatorer.

Artikel 19 **Revisionsklausul**

Senest 60 måneder efter denne forordnings ikrafttræden og derefter mindst hvert femte år foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning og rapporterer til Europa-Parlamentet og Rådet om forordningens virkninger, idet rapporten blandt andet skal indeholde en analyse af indvirkningen på den administrative byrde for tjenesteydere, der opererer på tværs af grænser. Rapporten skal desuden inkludere en vurdering af alle praktiske erfaringer af relevans for samarbejdet mellem de koordinerende myndigheder. Rapporten skal indeholde en vurdering af, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at indføre et europæisk e-tjenesteydelseskort for andre former for servicevirksomhed. Den skal indeholde en evaluering af direktiv... [ESC Directive]..., jf. samme direktivs artikel 21.

Kommissionen skal som led i rapporteringen i henhold til artikel 24, stk. 1, i direktiv 2014/67/EU vurdere, hvorvidt og i hvilket omfang den elektroniske platform, som er forbundet med IMI som omhandlet i denne forordnings artikel 6, vil kunne gøre det nemmere at overholde de formaliteter, der skal være opfyldt i forbindelse med udstationering af arbejdstagere i henhold til artikel 9 i direktiv 2014/67/EU. Der tages i denne vurdering hensyn til erfaringerne i de medlemsstater, der måtte have valgt at gøre brug af den elektroniske platform, som er forbundet med IMI, i henhold til denne forordnings artikel 6, stk. 3.

Artikel 20 **Ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012**

I bilaget til forordning (EU) nr. 1024/2012 tilføjes følgende som punkt 9:

"9. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) ... om indførelse af et europæisk e-tjenesteydelseskort og dertil knyttede administrative faciliteter."

Artikel 21 **Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på [tyvende]dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4, stk. 1-3, artikel 5, stk. 1, artikel 6, stk. 1, 2, 3 og 4, artikel 7, stk. 1 og 2, artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 1, 2 og 3, artikel 10, stk. 1, og artikel 14, stk. 1, 2 og 3, finder anvendelse fra den [two years after entry into force of this Regulation].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1,1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1,2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1,3. Forslagets/initiativets art
- 1,4. Mål
- 1,5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1,6. Varighed og finansielle virkninger
- 1,7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2,1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2,2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2,3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3,1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3,2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3,3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et europæisk e-tjenesteydelseskort og dertil knyttede administrative faciliteter

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen³¹

Titel 02: Det indre marked, industri, iværksætteri og SMV'er

Kapitel 02 03: Det indre marked for varer og tjenesteydelser

1.3. Forslagets/initiativets art

☒ Forslaget/initiativet vedrører **en ny foranstaltning bebudet i strategien for det indre marked**

☐ Forslaget/initiativet vedrører **en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**³²

☐ Forslaget/initiativet vedrører **en forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

☐ Forslaget/initiativet vedrører **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

Et dybere og mere retfærdigt indre marked med et styrket industrigrundlag er i GD GROW's strategiplan for 2016-2020 identificeret som et prioriteret mål for Kommissionen. I sin meddelelse om strategien for det indre marked — "Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne" (COM(2015) 550 final) bebudede Kommissionen en række lovgivningsmæssige initiativer med det formål at fjerne eksisterende hindringer på markedet for tjenesteydelser.

I denne forbindelse foreslog man i strategien for det indre marked at indføre et europæisk e-tjenesteydelseskort ("tjenesteydelsespas") for at øge sikkerheden og mindske hindringerne for tjenesteydere, der ønsker adgang til andre EU-markeder med henblik på at udvide deres aktiviteter. Dette blev hilst velkommen af Det Europæiske Råd i dets konklusioner fra mødet den juni 2016.

De overordnede mål for dette initiativ er at øge markedsintegrationen inden for erhvervstjenester og tjenesteydelser i bygge- og anlægssektoren og forbedre væksten i produktiviteten i begge disse sektorer.

1.4.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

Specifikke mål

De specifikke mål med dette forslag er

³¹ ABM: Activity Based Management (aktivitetsbaseret ledelse) — ABB: Activity Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

³² Jf. finansforordningens artikel 54, stk. 2, litra a) hhv. b).

- at gøre det nemmere og billigere for virksomheder at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater
- at skabe større tillid på markedet i forhold til udenlandske tjenesteydere ved at forbedre gennemsigtigheden og adgangen til oplysninger
- at skabe øget markedsdynamik og konkurrence og derigennem sikre forbrugerne flere valgmuligheder og større merværdi.

Med henblik på at nå disse mål vil vi:

1. reducere den administrative byrde ved hjælp af en procedure på EU-plan med en offentlig grænseflade, som gør det muligt for tjenesteydere at opfylde formaliteter online
2. forbinde hjemlandet og værtslandet via en IT-plattform på EU-plan. Med dette for øje vil IMI-systemet fungere som en back office-funktion for de nationale myndigheder. Det bør videreudvikles for at kunne understøtte det europæiske e-tjenesteydelseskort.

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

Kapitel 02 03: Det indre marked for varer og tjenesteydelser

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Forslaget, som bygger på direktivet, med indførelsen af det europæiske e-tjenesteydelseskort, skal sikre følgende:

1. En reduktion af den administrative byrde for tjenesteydere, der ønsker at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater, eftersom de ville kunne anvende en forenklet elektronisk procedure til opfyldelse af formaliteter og nyde godt af gennemsigtighed i forhold til behandlingen af ansøgninger. Dette vil give dem mulighed for at spare tid og penge, når de giver sig i kast med at levere tjenesteydelser på tværs af grænserne eller etablerer et sekundært forretningssted.
2. Reduktion af den administrative byrde for de nationale myndigheder, herunder fremme af styrket samarbejde mellem de forskellige medlemsstater.
3. Omkostningsbesparelser, som opnås ved at bygge på et eksisterende IT-redskab (informationssystemet for det indre marked (IMI)) i nye områder, med henblik på at opnå stordrifts- og diversificeringsfordele (i stedet for at udvikle et nyt enkeltformålsværktøj). De kompetente myndigheder er allerede registreret i IMI.

1.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagets/initiativets gennemførelse.

Forslaget vil bidrage til en mere effektiv gennemførelse af servicedirektivet, navnlig for erhvervstjenester og tjenesteydelser i bygge- og anlægssektoren.

Dets direkte virkninger kunne måles ved hjælp af følgende indikatorer:

- Antallet af tjenesteydere, som ville anvende det europæiske e-tjenesteydelseskort (og dertil knyttede formaliteter i forbindelse med udstationering af personale eller selvstændige erhvervsdrivendes flytning)
- Tjenesteydernes erfaringer med den lettelse af udfyldelsen af de elektroniske procedurer, der tilbydes
- Den gennemsnitlige behandlingstid for de procedurer, der stilles til rådighed
- Antallet af udvekslinger af oplysninger medlemsstaterne imellem
- Erfaringerne i de medlemsstater, der gør brug af muligheden i henhold til forordningens artikel 6, stk. 3, med hensyn til ovennævnte kriterier.

1.5. **Forslagets/initiativets begrundelse**

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt*

Forslaget vil mindske den administrative byrde og skabe større retssikkerhed for tjenesteydere, der ønsker at påbegynde levering af tjenesteydelser i en anden medlemsstat på midlertidig basis og i forbindelse med etablering af et sekundært forretningssted. Det vil desuden skabe større tillid på markedet i forhold til tjenesteydere ved at øge gennemsigtigheden og forbedre adgangen til oplysninger.

Det europæiske e-tjenesteydelseskort ville også frembyde visse fordele for medlemsstaternes myndigheder. For det første ville kortet lette arbejdsbyrden for de kompetente myndigheder i både værts- og hjemlandet, derved at konventionelt papirarbejde erstattes af en elektronisk arbejdsgang. Denne arbejdsgang ville været udpræget standardiseret, og der ville blive stilet automatiske oversættelsesværktøjer

til rådighed. For det andet vil der ske en strømlining af formaliteter via en elektronisk ansøgning i stedet for flere parallelle arbejdsgange, som anvendes i dag.

Dette skal opnås ved at etablere en fælles EU-procedure baseret på en fælleseuropæisk IT-plattform (IMI-systemet). Dette system har været færdigudviklet og er blevet forvaltet og finansieret af Kommissionen i flere år. Medlemsstaterne har allerede erfaring med systemet, idet der siden 2011 allerede er registreret over 5 000 kompetente myndigheder i IMI.

1.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

Eventuelle nationale eller regionale løsninger til administrativ forenkling ville være forskellige fra medlemsstat til medlemsstat med hensyn til omkostningsbesparelser og effektivitet. EU's indsats ville sikre, at tjenesteydere kan drage fordel af en mindre forskelligartet tilgang i de forskellige medlemsstater, når de udvider på tværs af grænserne.

Da IMI er et centraliseret kommunikationsredskab, som er udviklet og hostes af Kommissionen, vil det lette indførelsen af og en smidig udstedelsesproces for europæiske e-tjenesteydelseskort og befordre et effektivt system for samarbejde mellem medlemsstaterne. Det europæiske e-tjenesteydelseskort (baseret på IMI-systemet) ville også gøre det muligt at overvinde visse hindringer for virksomhederne, såsom udgifter til oversættelse. Kommissionen vil stille IMI til rådighed som en gratis IT-plattform for medlemsstater, der ønsker at gøre brug af den, til elektronisk indgivelse af forudgående erklæringer vedrørende arbejdstagere, der udstationeres på deres område. Den vil også stille IMI til rådighed for udvekslinger på nationalt plan vedrørende det europæiske e-tjenesteydelseskort, i det omfang medlemsstaterne ønsker det.

1.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

IMI-systemet som sådan har vist sig at være et effektivt og pålideligt redskab på andre områder. Det europæiske erhvervspas (EPC)-proceduren for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer — indført i 2013 ved en ændring af direktiv 2005/36/EF — er et godt eksempel.

EPC letter anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer for bestemte erhvervsudøvere. Der er tale om en procedure på EU-plan, som stilles til rådighed fra centralt hold, med en klart defineret arbejdsgang i IMI-systemet. Medlemsstaternes forpligtelser i procedureworkflowet er fastlagt i detaljer, hvormed man undgår tvetydigheden i mere generelle regler. Proceduren indebærer en målrettet løsning understøttet af specifikke regler om praktiske spørgsmål såsom dokumenter, frister for behandling af ansøgninger og stiltiende godkendelse i tilfælde, hvor værtslandets myndigheder ikke træffer en endelig afgørelse inden fristens udløb. På denne måde udgør EPC en lettere, hurtigere og mere gennemsigtig metode til anerkendelse af kvalifikationer.

Der er allerede, siden EPC blev gjort tilgængeligt i januar 2016, udstedt over 560 europæiske erhvervspas (pr. 20. oktober 2016). EPC har vundet betydelig udbredelse, hvilket afspejler en høj efterspørgsel blandt erhvervsudøvere, som i dag kan drage fordel af passet (sygeplejersker, fysioterapeuter, bjergførere, ejendomsrådgivere og apotekere).

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Kommissionen har en række initiativer i støbeskeen, som også har til formål at indføre elektroniske procedurer eller faciliteter, for hvilke der vil blive skabt synergier, i det omfang det er muligt. Initiativerne vedrører blandt andet sammenkobling af selskabsregistre (BRIS), sammenkobling af insolvensregistre og forlængelse af minikvikskranken for momsregistrering. BRIS vil være operationel fra midten af 2017 og give større adgang til virksomhedsoplysninger. BRIS vil blive suppleret med en sammenkobling af insolvensregistrene med virkning fra 2019. Moms-minikvikskranken vil reducere omkostningerne for udenlandske tjenesteydere i tilknytning til formaliteter på momsområdet fra og med 2021.

Disse initiativer supplerer alle sammen det europæiske e-tjenesteydelseskort. Desuden vil der blive tilstræbt synergier. For eksempel bør de koordinerende myndigheder — i det omfang det er teknisk muligt — gøre brug af oplysninger, der er tilgængelige via BRIS (samt sammenkoblingen af insolvensregistre), når de færdiggør en ansøgning om et europæisk e-tjenesteydelseskort eller foretager krydskontrol af oplysninger.

1.6. Varighed og finansielle virkninger

☐ Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

- ☐ Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

☒ Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2018 til 2021

derefter gennemførelse i fuldt omfang Udgifter til hosting, drift og vedligeholdelse er inkluderet i de relevante udgifter til driften af IMI-systemet.

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)³³

☒ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

- ☒ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- ☐ i gennemførelsesorganer

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☐ **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- ☐ internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
- ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 208 og 209
- ☐ offentligtretlige organer
- ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt

³³

Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Kommissionen rapporterer om IMI's udvikling og resultater via onlineresultattavlen for det indre marked. Der vil i den forbindelse blive rapporteret behørigt om anvendelsen af IMI til det europæiske e-tjenesteydelseskort. Der vil tillige regelmæssigt blive rapporteret til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om databeskyttelsesaspekterne i tilknytning til IMI, herunder sikkerhedsaspektet.

Dertil kommer, at de kommende retsakter indeholder bestemmelser om en revision, 5 år efter at det europæiske e-tjenesteydelseskort er indført.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

Den generelle risiko, der kan peges på, er, at det europæiske e-tjenesteydelseskort fravælges af tjenesteyderne. Hermed menes risikoen for, at det europæiske e-tjenesteydelseskort færdigudvikles og er klar til brug, men næsten eller slet ikke efterspørges. En anden risiko er, at de kompetente myndigheder vil kunne finde tilpasningsprocessen vanskelig og måske ikke stiller tilstrækkelige ressourcer til rådighed til en korrekt og rettidig behandling af ansøgninger.

En af hjørnestenene i forslaget er, at det europæiske e-tjenesteydelseskort vil være baseret på IMI-funktionaliteter. Den generelle risikoramme for IMI, inkluderende operationelle risici, er blevet identificeret i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1024/2012 ("IMI-forordningen"). Kommissionen er "systemejer" for IMI og ansvarlig for dets daglige drift, vedligeholdelse og udvikling. Systemet udvikles og hostes af en intern leverandør, hvilket sikrer en høj grad af forretningskontinuitet. I forbindelse med indførelsen af det europæiske e-tjenesteydelseskort er der også risici i tilknytning til databeskyttelsesaspekter.

2.2.2. Oplysninger om det interne kontrolsystem

Kommissionen vil adressere de generelle risici, der er beskrevet i punkt 2.2.1, og således yde bistand (workshopper osv.) til alle interesserede parter (f.eks. medlemsstaternes myndigheder, faglige organer osv.) og aktivt befordre indførelsen og brugen af det nye system. Medlemsstaterne vil også være forpligtet til at oplyse om fordelene ved det foreslåede redskab.

Med hensyn til de operationelle aspekter af det europæiske e-tjenesteydelseskort, navnlig den offentlige grænseflade, back office-funktionen og underretningsfaciliteten, er disse koblet sammen med driften af IMI og må vurderes inden for rammerne af den generelle interne IMI-kontrolstruktur i henhold til IMI-forordningen. IMI-styringsgruppen er ansvarlig for et højt tilsyns- og kontrolniveau. Regelmæssige møder og rapporteringsinstrumenter gør det lettere at følge IT-udviklings- og vedligeholdelsesarbejdet tæt.

Dertil kommer, at Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i henhold til artikel 21 i IMI-forordningen fra 2012 sikrer, at Kommissionens behandling af personoplysninger i IMI sker i overensstemmelse med gældende regler. De nationale

databeskyttelsesmyndigheder vil overvåge de kompetente myndigheders behandling af personoplysninger på medlemsstatsniveau.

2.2.3. *Anslåede omkostninger og fordele ved kontrollen samt forventet fejlrisiko.*

De generelle risici vil blive adresseret med de relevante foranstaltninger, som vil omfatte bistand og information til de interesserede parter.

Forvaltningen af det europæiske e-tjenesteydelseskort vil være baseret på IMI-funktionaliteter og vil være omfattet af det eksisterende IMI-forvaltnings- og kontrolsystem. Det vurderes, at forslaget ikke vil medføre en øget risiko for fejl.

2.3. **Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder**

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

For så vidt angår bekæmpelse af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet finder de bestemmelser, der normalt finder anvendelse på Kommissionens aktiviteter, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), anvendelse på IMI uden nogen begrænsninger.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse.....]]		fra EFTA-lande ³⁵	fra kandidatlande ³⁶	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
1A	02.03.04 Værktøjer til forvaltning af det indre marked	OB	JA	NEJ	NEJ	NEJ

³⁴ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

³⁵ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

³⁶ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

De tildelinger, der er angivet i dette afsnit, vil blive dækket gennem en omfordeling; der forventes ingen budgetmæssige konsekvenser for EU-budgettet ud over de bevillinger, der allerede indgår i Kommissionens officielle finansielle programmering.

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

EUR

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	1A	Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse
--	----	--

GD: GROW			2018	2019	2020	2021	I ALT
• Aktionsbevillinger							
02.03.04	Forpligtelser	(1)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Betalinger	(2)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
Budgetpostens nummer	Forpligtelser	(1a)					
	Betalinger	(2a)					
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammet ³⁷							
Budgetpostens nummer		(3)	0	0	0	0	0
Bevillinger I ALT for GD GROW	Forpligtelser	=1+1a+3	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Betalinger	=2+2a+3	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Betalinger	(5)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000

³⁷ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)	0	0	0	0	0
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1A i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+6	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Betalinger	=5+6	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	5	"Administration"
--	----------	------------------

EUR

		2018	2019	2020	2021	I ALT
GD: GROW						
• Menneskelige ressourcer		303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
• Andre administrationsudgifter		0	0	0	0	0
GD GROW I ALT	Bevillinger	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
---	--	---------	---------	---------	---------	-----------

EUR

		2018	2019	2020	2021	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	613 600	1 372 800	1 372 800	358 800	3 718 000
	Betalinger	613 600	1 372 800	1 372 800	358 800	3 718 000

Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i EUR

Der angives mål og resultater ↓			2018	2019	2020	2021	I ALT					
	Type ³⁸	Resultaternes gnsntl. omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt	Omkostninger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ³⁹ Færre administrative byrder												
- Resultat	Offentlig grænseflade			200 000		600 000		600 000		0		1 400 000
Subtotal for specifikt mål nr. 1				200 000		600 000		600 000		0		1 400 000
SPECIFIKT MÅL NR. 2 Back office-funktion												
- Resultat	Back office-funktion			110 000		345 000		345 000		0		800 000
Subtotal for specifikt mål nr. 2				110 000		345 000		345 000		0		800 000

³⁸ Resultaterne er produkter og tjenesteydelser, der leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km anlagt vej osv.)
³⁹ Som beskrevet i punkt 1.4.2., "Specifikke mål ...".

OMKOSTNINGER I ALT		310 000		945 000		945 000		0		2 200 000
--------------------	--	---------	--	---------	--	---------	--	---	--	-----------

3.2.2. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.2.1. Resumé

- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

EUR

	2018	2019	2020	2021	I ALT
--	------	------	------	------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme					
Menneskelige ressourcer	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
Andre administrationsudgifter					
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5⁴⁰ i den flerårige finansielle ramme					
Menneskelige ressourcer					
Andre udgifter af administrativ art					
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme					

I ALT	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
--------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet. Eventuelle konsekvenser af gennemførelsen af de foreslåede beslutninger for antallet af ansatte eller størrelsen af bevillingerne vil blive dækket gennem omfordeling af de nuværende ressourcer.

3.2.2.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:
- Overslag angives i årsværk

	2018	2019	2020	2021
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)				
XX 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens)	2,2	3,1	3,1	2,6

⁴⁰

Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

repræsentationskontorer)				
XX 01 01 02 (i delegationer)				
XX 01 05 01 (indirekte forskning)				
10 01 05 01 (direkte forskning)				
• Eksternt personale (i årsværk)⁴¹				
XX 01 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)				
XX 01 02 02 (KA, LA, UNE, V og JED i delegationerne)				
XX 01 04 yy ⁴²	- i hovedsædet			
	- i delegationer			
XX 01 05 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)				
10 01 05 02 (KA, UNE, V – direkte forskning)				
Andre budgetposter (skal angives)				
I ALT	2,2	3,1	3,1	2,6

– **XX** angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet. Eventuelle konsekvenser af gennemførelsen af de foreslåede beslutninger for antallet af ansatte eller størrelsen af bevillingerne vil blive dækket gennem omfordeling af de nuværende ressourcer.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	<u>At befordre vedtagelsen af tilknyttede gennemførelsesretsakter, projektstyring, virksomhedsanalyse og gennemførelsesbistandsaktiviteter.</u>
Eksternt personale	

⁴¹ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JED: junioreksperter ved delegationerne.

⁴² Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.3. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*

- ☒ Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme
- ☐ Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme
- ☐ Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres.

3.2.4. *Tredjemands bidrag til finansieringen*

- ☒ Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.
- ☐ Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

3.3. **Anslåede virkninger for indtægterne**

- ☒ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - ☐ for egne indtægter
 - ☐ for diverse indtægter